

Kıbrıs'ta

Sosyalist GERÇEK

Siyasi Gazete

Mayıs 2004, Yıl 7 Sayı:120 - Fiyatı: 750,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

1 Mayıs'ın mesajı:

Ortak vatani Kıbrıslı Türk ve Rum halk yaratacak

■ Garantörlerden, ABD'den medet ümarak yol almak artık bitmeli.

■ Bu sorun ne Ankara'nın dümen suyunda, ne de Rum-Yunan ulusalcılığı'nın dümen suyunda çözülür.

■ Kıbrıs Sorunu'nu Kıbrıs Halkı'nın çıkarları doğrultusunda, Türk ve Rum emekçiler çözecek.

■ İktidarda olan CTP ve AKEL ortak vatan için tarih önünde sınav veriyorlar.

Başyazı

Geçen yıl, Lahey, Kopenhag dendi. "Atina zirvesinde 10 yeni üye AB'ye katılacak, dolayısı ile bu tarih çok önemli" dendi. "New-York, Luzern toplantıları çok önemli" dendi. **Sayfa 2'de**

Hristofyas yoldaşın
1 Mayıs konuşması hakkında
AKEL adına Kıbrıslı işçilere sunulan bir konuşmada Kıbrıs sorununun yaratıcıları olarak yabancı büyük emperyalist güçleri, emperyalist ana-vatanları ve de ülkenin sağcı burjuva güçlerinin ortaya konması güzel bir şey... **Sayfa 3'te**

Neler oluyor neler?

Devlet oluyor
Talat Amerika'dan, doğru 'biz devletiz' dedi!
Allah kolaylık versin Talat! İşin zor senin!
Birileri seni ve CTP'yi çıkardılar tep-eye, salıverdiler aşağıya. Tepenin altındaki burjuva-emp... **Sayfa 4'te**

1 Mayıs'ın tarihçesi

1 Mayıs nasıl doğdu?
1 Mayıs nasıl doğdu ve neden tüm dünyada kutlanıyor?
Avrupa ve Amerika'da 19. Yüzyıl boyunca çok kötü çalışma koşulları içinde çalışan işçiler, yaşadıkları koşulları değiştirmek üzere birçok grev ve direniş gerçekleştirdiler. **Sayfa 5'te**

Ortak vatan yaratmak, ortak mücadeleden geçer!

5 Mayıs 2004 tarihli Yenidüzen gazetesinde KSP'nin TKP ve BKP ile ittifakını içeren bir haber yayınlanmıştı. Yayınlanan bu haber üzerine KSP MK'nin Yenidüzen gazetesine dönemsel olarak ittifaklara bakışını içeren aşağıdaki açıklamayı göndermiştir. Açıklamayı sizlere aynen sunuyoruz.

07.05.2004

Sayın Cenk Mutluyakalı
YeniDÜZEN gazetesi,
Yazı İşleri Müdürü;

Gazetenizin 5 Mayıs 2004 tarihli nüshasında partimize atfen yer alan haberinizi şaşkınlıkla karşıladığımızı ve KSP'nin sürece bakışını yansıtmadığını üzümlere vurulamak isteriz. Yayınladığınız söz konusu haberde partimiz, Kıbrıs Sosyalist Partisi ile ilgili paragraf şöyleydi:

"Toplumcu Kurtuluş Partisi'nin daha köklü ve örgütlü bir parti olduğu düşüncesi ile Birleşik Kıbrıs Partisi ile Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin de yer alacağı bir ittifaka kucak açması ve kimi sivil toplum örgütlerini de bünyesine katarak, daha geniş bir destekle kamuoyunun karşısına çıkması bekleniyor."

(YeniDÜZEN, 5.5.04)

Herşeyden önce, şahsınızın yayıncılık ilkeleri konusunda hassas olduğunuzu düşünerek, bir kişi, kurum veya parti hakkında kanıt gösterilmeden yayınlanacak bir haberin, öncelikle habere konu olan kişi, kurum veya partilerden bilgi alınarak yapılmasını eminim ki doğru yayıncılık olarak kabul edersiniz.

Bu yapılsaydı, okuyucuya daha objektif bilgi verme fırsatı yakalanmış olacaktı.

Kıbrıs Sosyalist Partisi Merkez Komitesi 4 Mayıs 2004 tarihinde TKP ve BKP'ye ittifak ve politik sürece dair anlayışını ulaştırmıştır. Onların değerlendirme ve yanıtlarını almadan söz konusu görüşlerin basına verilmesini doğru bulmadık. Sizin bu yayınızdaki son bahsi geçen Merkez Komitesi kararını kamuoyuyla paylaşma zorunluluğu gördük. Bu mektubumuzu altta bir kopyasını gönderdiğimiz resmi tavrımızla birlikte yayınlamanızı rica eder, çalışmalarınızda başarılar dileriz.

**Kıbrıs Sosyalist Partisi
Siyasi Büro Sekreteri
Mehmet Süleymanoğlu**

"KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ'NİN
İTTİFAK PERSPEKTİFİ"

Kıbrıs Sosyalist Partisi, kurulduğu günden beri, "ittifak" politikalarını siyasi çizgisinin merkezine koymuş bir partidir. Bu olgu tartışılmaz bir şekilde yakın tarihe mal olmuştur. Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin "ittifak" politikalarını daima belirleyen yaşanan sürecin pratik ihtiyaçları olmuştur. Kıbrıs Sosyalist Partisi, "ittifak" politikalarını oluşturur ve uygularken daima Kıbrıs halkının önünün açılmasına büyük özen göstermiştir ve bundan sonra da böyle davranmaya devam edecektir. Geçtiğimiz yıl BDH adıyla üç parti ve sendikaların ittifakı örgütlenirken ana hedef çözümün sağlanması olarak belirlenmişti. Yol üzerinde karşımıza çıkan Aralık seçimleri de bu hedef

çerçevesinde kavranmış ve seçimler çözümün önünü açacak bir faktör olarak ele alınmıştı. Hedef, yani çözüm gerçekleştirilmeden BDH'da ortaya çıkan bölünme bu anlamda Akıncı ekibinin tavrı "faydacı" ve halkın mücadelesine hizmet etmeyen bir yaklaşım olarak değerlendirilmiş ve "yol kazası" olarak adlandırılmıştı. Hatırlanacağı üzere, BDH'dan ayrılan, daha doğrusu dışlanan BKP, TKP ve KSP başta ilan edilen hedef doğrultusunda ittifaka devam edeceklerini ilan etmişlerdir. Bilindiği üzere, bu ittifakın, niyet varolmasına rağmen pratik gereklerini tam olarak yerine getirmek, yaşanan süreç nedeniyle mümkün olamamıştır. Bu arada 24 Nisan'da referandum gerçekleştirilmiş ve yeni bir süreç karşımıza çıkmıştır. Bu yeni süreç, kuzeyde %65 "evet" ile Kıbrıs-Türk halkının Annan Planı temelinde bir çözüme hazır olduğunu, ama güneyde, ne sebeple olursa olsun, %75 oranıyla çözüme hazır bulunmadığı şeklinde bir ortam oluşturmuştur.

Güneyin barışçı güçleri arasında en büyük parti olan AKEL'den, 24 Nisan'da "hayır" yönünde davranmış olmasına rağmen, referandum sonrası gelen mesajlar;

1. Annan Planı temelinde "ortak vatan" yaratmaya hazır oldukları,
2. Bu mücadeleyi Kıbrıs Türk parti ve örgütleri ile birlikte vermeye hazır oldukları,
3. Süratle ikinci bir referandum hakkı elde ederek güneyde de güçlü bir "evet" çıkarılarak ülkemizin birleşmesini ve barışın yakalanmasını arzuladıkları yönündedir.

Diğer yandan kuzeye bakacak olursak, 24 Nisan sonrası bir "tanınma histerisi"nin hortlatıldığını görmekteyiz. KKTC kurulduğundan bu yana ayrılıkçı, TAKSİMCİ politikalar bu denli cüretkar olmamıştır. TAKSİM tehlikesi hiçbir dönemde bu denli büyük olmamıştır.

Diğer yandan, çözümün dolaylı da olsa kolaylaştırıcı faktörlerinden biri olan Türkiye'nin AB'den tarih alma konusu da, referandum sonuçlarıyla büyük oranda önemini yitirmiştir. Türkiye bu sonuçlarla tarih almayı "hak etmiş" konumuna yükselerek, geçmişte olduğu gibi çözüm yönünde adım atma gereği duymaz konuma girmeye başlamıştır.

Tüm bu durumları değerlendiren partimiz şu kararlara varmıştır:

1. 24 Nisan referandum sonuçları bize göstermiştir ki; Kıbrıs Türk halkı kuzeyde 30 yıldır hüküm süren düzeni, tüm varyasyonları ve sonuçlarıyla reddetmiştir. Aynı zamanda güneydeki "Kıbrıs Cumhuriyeti"ni de reddederek hedefinin Annan Planı temelinde oluşturulacak "Birleşik Kıbrıs Cumhuriyeti" olduğunu % 65 oy oranıyla dünyaya duyurmuştur.
2. "Birleşik Kıbrıs Cumhuriyeti" hedefine ulaşmak için, her şeyden önce Annan Planı'nın son versiyonunun hala daha geçerli olduğu ve müzaker-

eye açık olmadığı taraflarca kabul edilmelidir.

3. Bu amaçla güneyde makul bir süre içinde tekrardan referandum yapılmalı ve en az kuzeydeki oranında güçlü bir "evet" çıkarılarak çözümün önü gerçekten açılmalıdır.

4. Kıbrıs Sosyalist Partisi esas görevi olarak bunu görür ve tüm ittifak politikalarını bu çerçevede şekillendirir.
5. Bu çerçevede somut önerimiz, kuzey ve güneyin tüm barış güçlerinin (24 Nisan'da ne yönde tavır takındıklarına bakılmaksızın) "Birleşik Kıbrıs Cumhuriyeti"ni, ortak vatani yaratma mücadelesinde güçlerini somut olarak birleştirmelerini ve birlikte hareket etmelerini önermektedir.

Bu çerçevede Kıbrıs Sosyalist Partisi, öncelikle iş ve güçbirliği içinde olduğu TKP ve BKP'ye yukarıdaki temel amaçla ulaşabilmek için şu pratik önerileri sunar:

a) Partilerimizden birer temsilciden oluşacak bir heyet kuzeyde ve güney-

deki Annan Planı çerçevesinde bir çözüme inanan tüm barışçı parti ve örgütleri birleştirmeye çağırmalıdır. b) Bu amaca dönük süratle takvimleme yapılarak tüm barış güçleri ziyaret edilmelidir.

c) Katılacak tüm örgütlerin öneri ve katılımıyla ortak vatan için ortak platform şekillendirilmelidir.

d) Bu "ittifak" politikamız, tamamıyla sürecin ortaya çıkaracağı ve pratik ihtiyaç gereği oluşturulması gereken kuzeydeki iş ve güç birliklerini de kapsamaktadır.

Bu "ittifak" önerisi "seçeneklerden biri" değil, TEK SEÇENEKTİR VE TARİHSEL BİR GÖREVDİR. Dolayısıyla, Kıbrıs Sosyalist Partisi ittifak politikasını ancak bu çerçevede şekillendirmeye hazırdır.

Tüm barış güçlerine duyurulur.

**Kıbrıs Sosyalist Partisi
Merkez Komitesi
4.5.04"**

Başyazı

Önümüzde Duran Görev, Tüm Ada Çapında Birliktir.

Geçen yıl, Lahey, Kopenhag dendi. "Atina zirvesinde 10 yeni ülke AB'ye katılacak, dolayısı ile bu tarih çok önemli" dendi. "New-York, Luzern toplantıları çok önemli" dendi. 24 Nisan'daki referandum çok önemliydi. Arkasından 1 Mayıs 2004 ve Kıbrıs Cumhuriyeti olarak Rum Yönetimi resmen AB üyesi oldu. Görüldüğü gibi uluslararası emperyalist güçler hep tarihler koyarak "bu defa bu iş bitecek" dediler. İşte bitmedi. Acaba ne diyecekler şimdi? 24 Nisan'da ortaya çıkan referandum sonuçları temelde incelendiğinde önemli sonuçlara varılır. Bu sonuçlardan en önemlisi Kuzey'de ortaya çıkan sonuçlardır. Birincisi, Kıbrıslı Türk halk Birleşik Kıbrıs Cumhuriyeti'nin oluşturucu Türk devletini onaylayarak KKTC'yi tarihe gömdü. İkincisi, buna bağlı olarak KKTC anayasasını ortadan kaldırarak, oluşturucu devlet anayasasını onayladı. Üçüncüsü, belki de en önemlisi, her ne sebeple olursa olsun ayrılıkçı, taksimci siyasetleri kesin yenilgiye uğratarak "ORTAK VATAN" için iradesini ortaya koydu. Bu 3 temel olguyu kuzeyde hiç bir güç değiştiremez. Hiç bir güç bu 3 olguyu yok farzedemez. Güney'de ise plana karşı gelişen tepkilerin yansıması olarak ortaya çıkan "hayır" olgusunun "evet"e döndürülmesi zorunluluğu şimdi tüm Kıbrıslılar'ın somut görevidir. Tüm Kıbrıs halkı adanın bütünleştirilmesi için güçlerini birleştirmelidirler. Bu ortak çabadan uzak duran herkes, bölünmüşlüğe hizmet eder. Referandum sonrası ortaya çıkan tabloya bağlı olarak, Sn. Talat'ın AB merkezi-ni, ABD'yi ziyaret ederek yansıttığı havayı anlamak, kabullenmek olası değildir. Rum hakim güçlerini zayıflatarak Annan Planı zemininde tekrar referanduma zorlamak için "tanınmaya" yani taksime yol açacak talep ve adımların adanın bölünmesine daha da katkı konacağı bilinmelidir. Geline aşamada, Kuzey'de ve Güney'de "ortak vatan yaratma" konusunda samimiyetin tek göstergesi ortak çalışmadır. Ortak işbirliği ve örgütlenmedir. Her iki tarafın da hükümetteki etkin güçleri CTP ve AKEL, tüm ada halkına dönük güven verici açıklamalar ve adımlar atmalıdır. Bunun yerine kendi burjuva ulusal çıkarlarının sözcülüğüne soyunurlarsa bunun bedelini Kıbrıs halkı öder. 24 Nisan'a kadar Kuzey'de mücadele, statükoyu yenerek, Birleşik Kıbrıs Cumhuriyeti'ne katkı koymaktı. 24 Nisan'da statüko yenildi. Fakat ülke birleştirilemedi. Şimdi önümüzde duran "Kuzey'de birlik" değildir. "Tüm ada üzerinde" birliktir. Bunu görmemezlikten gelmek ve tüm adanın BMBP'sini yaratma mücadelesinden geri durmak anlaşılır değildir. Kuzey'de "birlik-işbirliği" fikri zaten BMBP'de yapılmaktadır. Olası seçimlerde de "birlikler-işbirlikleri" yapılabilir. Fakat şimdi, koltuğu koruma, artırma zamanı değil. Şimdi, her zamankinden daha çok bölünme riski taşıyan adamızı birleştirmek için tüm "çözüm" yanlılarını bir çatı altında toplamaktır. Çıkış taktır. Tüm ülkenin BMBP'sini yaratmaktır. Buna inanmayanlar, dönüp Kuzey'deki BMBP'yi kurarken o dönemde de "olmaz" diyenleri hatırlasınlar.

Hristofyas yoldaşın 1 Mayıs konuşması hakkında

AKEL adına Kıbrıslı işçilere sunulan bir konuşmada Kıbrıs sorununun yaratıcıları olarak yabancı büyük emperyalist güçleri, emperyalist anavatanları ve de ülkenin sağcı burjuva güçlerinin ortaya konması güzel bir şey.

Fakat bu doğru yaklaşım retorik olarak bile tam doğru bir şekilde konmuyor. Anavatanların Kıbrıs'a karşı emperyalist, NATO'cu büyük güçleri koruyucu konumları, ve aynı zamanda yerel sağ güçlerin emperyalist anavatanı burjuva şovenist konumları açıkça ortaya konmuyor. Bunun nedeni de söz ve pratik uyumsuzluğudur.

AKEL tüm pratiğiyle sosyalist anavatan-emperyalist anavatan ayırımını yitirmiştir. Burjuvaziyle birlikte hükümet kurmaktadır. Tüm pratik siyaseti burjuva kuyrukçusu bir pratiktir. Bunlar Kıbrıs sorununun yaratıcılarının doğru değerlendirmesine bile yansıyor.

Tabii ki bu durum en çok işte bu burjuva-emperyalist güçlerin ürettiği bariz olan Kıbrıs sorununun çözüm siyasetinin formülasyonunda ortaya çıkıyor. AKEL bu sorunun çözümünü burjuva-emperyalist düzen içerisinde elde etmeyi öngören bir siyaset sahibidir. 'BM çatısı altında, görüşmeler üzerinden AB üyesi federal ve birleşik bir Kıbrıs'. Bu burjuva-emperyalist çözüm siyaseti aka ak, karaya kara demeyi imkansız kılıyor. Güneyde 'Rum Tarafı'nın, kuzeyde 'Türk Tarafı'nın oluş-

masına yol açıyor. Hristofyas yoldaşın değindiği ve sorunun yaratıcıları olan burjuva-emperyalist güçlerle birlik arama siyasetine, burjuva-emperyalist kuyrukçusu siyasete yol açıyor.

Bu siyaseti savunup, bunu kuzeyde CTP'ye de savundurup, ondan sonra da bu siyasetin barış partilerini ve dolayısıyla da ülkeyi milli-dini temellerde bölmemesini umut etmek, birin ardından ikinin gelmesini beklememek kadar tuhaftır. Daha doğrusu burjuva bir kandırma-cadır!

Bu siyaseti savunup da BM tarafından ortaya konan, Kıbrıs'ı AB üyesi yapan, federal bir şekilde birleştiren, yani partinin siyasetinin somut sonucu olan Annan Planı'na "Hayır" demek, bir yandan bu siyasetin ne kadar işe yaramaz olduğunu ilan etmektir, diğer yandan da bu siyasetin kaçınılmaz olarak halkımızı burjuva milli çıkarlar temelinde böldüğünün ispatıdır. Daha burada bu siyasetin kesin sonucunun ülkemizin kaçınılmaz bir şekilde bölgesel ve dünya çapındaki emperyalist güçlere peşkeş çekilmesi anlamına geldiğine değinmiyoruz bile!

AKEL Kıbrıs sorununun yaratıcıları ve sürdürücülerini doğru ve kesin bir şekilde tespit etmelidir. Ve bu doğru ve kesin tespiti bağımsız bir sınıf siyaseti ile taçlandırmalıdır. Yani KSP siyasetine gelmeli, yani KKK siyasetine geri dönmelidir!

AKEL'in Sovyet Anavatan'ına

yaklaşımında da aynı şekilde uzaklaşmayı görüyoruz. SSCB çöktü. Bu çok kötü bir durum yarattı.

AKEL Sovyet Anavatanımızı çökerten Troçkist-Buharinci takımla işbirliği yapma siyaseti göttü, SSCB'nin dejenerasyonunu, bu dejenerasyondan üç beş kuruş elde etme amaçlı olarak seyretti. Bu konuda da birin ardından ikinin geleceğini bilmez gibi davranması doğru bir yaklaşım değildir. SSCB'nde iktidarı ele geçiren Troçkist-Buharinci vatan hainlerine, onların Maocu-Enverci müttefiklerine karşı komünizmi savunmazsan, tutar da Kıbrıs'ta burjuva işbirliğini Sovyetler'de Troçkist vatan hainleriyle işbirliğiyle taçlandırırsan, hem insanlık için, hem de onun küçük bir parçası olarak Kıbrıslılar için 'kötü bir durum' yaratırsın. Kötü bir durum gökten zembille inmedi. Onlar kötü, burjuva siyasetlerin sonucudurlar. Ve tabii ki bu siyasetin kaçınılmaz sonucu olarak SSCB'ni çökerterek bizim ortak mülkiyetimize el koyan bir avuç hırsız, vatan haini ve insanlık düşmanı için Kıbrıs'ı emperyalizme açılan köprü haline getirirsin. Güneş balçıkla sıvanmaz Hristofyas. Bizim ortak mülkiyetimizi çalan bu hırsızların kimler olduğunu ortaya koy, ve onları lanetle! Onların insanlığa verdiği zarar yanında Amerikan emperyalistleri bile cennetlik!

Yaşasın Stalin!

Yaşasın anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti!

KSP kök salmaya devam ediyor

Kuruluşunun üzerinden yaklaşık bir buçuk yıl geçen Kıbrıs Sosyalist Partisi, uzun bir süre devam eden BDH ittifakından ve daha sonra yoğun çalışmalara sahne olan referandum sürecinin de sona ermesiyle birlikte, yoğun bir şekilde örgütlenme çalışmalarına ağırlık vermeye başladı.

Bu bir buçuk sene boyunca KSP'nin kendi ideolojik mücadelesi olan sosyalist bir ortak vatan yaratma hedefini, anti-emperyalist birleşik cephe siyaseti üzerinden sürdürmektedir. AEBC ortak vatan ve Rum'uyla Türk'üyle tüm Kıbrıs halkının ortak mücadelesini içermektedir. Annan Planı temelinde bir çözüm ortak vatan ve ortak mücadelenin bir başlangıç nok-

tası olarak olumlu bir fırsat yarattığı değerlendirildi. Ancak Annan Planı'nın kabulü veya reddi için gerçekleştirilen 24 Nisan referandumu sonucu

ertelemiştir. KSP de Kuzey'de kazanılan zaferin Güney'de de kazanılması ve yükseltilmeye çalışılan şovenist-milliyetçi dalganın önüne geçebilmek için var gücüyle çalışmalarını hızlandırdı.

Bu konuda kitlelerin bilinçli bir şekilde ortak vatan için mücadeleye devam etmelerinin önemini bilen KSP örgütlenme çalışmalarına hız verdi. Lefkoşa merkez örgütünden sonra, Güzelyurt ve Mesarya bölge örgütlenmelerini tamamlayan parti, bu bölgelerde binalarını hazırlayarak bölge kitlelerinin buluşabileceği mekanlara kavuştu. Yakın bir gelecekte Girne, Mağusa ve İskele bölge örgütlenmelerinin tamamlanacağı ve bölgeler içi mahalli örgütlenmelerin yapılmasına geçileceği bildirildi.

Kuzey'de statükonun yenilgiye uğratılmasına rağmen, Güney'de süren statüko henüz Ortak Vatan'ın yaratılma fırsatını

Londra Mektubu

A. ÖNAL

Barışı nasıl elde edeceğiz?

Referandumların ardından iki hafta geçmesine karşın barış cephesinde toz duman devam ediyor. CTP hükümeti, demeçleri ile Kıbrıs'ta bir anlaşmadan yana olduğunu söylemlerinden vazgeçmediğini söyleyedursun. Ancak, bu söylemlere rağmen barışın tüm Kıbrıs'ta elde edilmesi konusunda emperyalistlere dayanarak (pardon 'uluslararası topluluğa') gerçekleşeceğine inancında olduğunu açıklamadan geri durmuyor. CTP, BDH, TKP ve BKP erken seçim hazırlıklarına girdiklerinden KSP'nin tüm Kıbrıs'ta barışın elde edilmesi konusunda adanın her yanında barış için yeni bir kitle hareketi yaratma önerilerine kulak tıkıyorlar.

AKEL'in referandumda 'hayır' kararı alması ile AKEL ile ilişkileri askıya alanlar, günü birlik politikalarla ve çelişkili demeçlerle istikrarlı bir barış politikası uygulamayacakları sinyallerini veriyorlar. Erken seçim ile tek başına hükümet olabileceklerine inanan CTP liderliği son haftalardaki girişimleri ile sansasyon yaratmaktan öteye gitmiyorlar. Kuzey Kıbrıs'ta bu günlere gelinebilmişse ve referandumda %65 'evet' elde edilmişse kitlelerin dinamik mücadelesi sayesinde gerçekleşmiştir. Güney Kıbrıs'ta bu 'evet'in elde edilmesinin Ulusal Konsey aracılığı ile sağlanacağına inananlar, burjuva-emperyalist dünyada güç dengelerinin sürekli değişen bir ortam içerisinde olduğunu bilmelerine karşın kitlelere hayaller vaadediyorlar.

AKEL yönetimi Annan Planı'nı olduğu gibi kabul ettiğini, ancak planın uygulanması konusunda BM'den güvence alındığı takdirde ikinci bir referandumda 'evet' diyeceklerini açıkladı. Ancak Papadopoulos'un 'Annan Planı' tekrardan müzakere edilmeden referandumla sunulamayacağı' demesine karşı açığa bir mücadele yürütmediğini de hepimiz gözlemliyoruz. AKEL'in en son tahlilde Ulusal Konsey aracılığı ile hareket edeceğini açıklaması Kıbrıs'ta bir barışın kısa dönemde kitle hareketi olmadan gerçekleşmeyeceğini göstermektedir.

Barış Cephesi'ndeki bu dağınıklık, ancak barış karşıtı statükocuların işine yaramakta ve onların ellerini gün geçtikçe güçlendirmektedir. Kıbrıs'ta Türk ve Rum milliyetçiliği referandum sonuçları ile körüklenirken barış cephesindeki birçok örgüt ve partilerin tüm adada güçlü bir barış hareketinin yaratılması konusunda kılını dahi kıpırdatmamaları sayesinde statükonun değirmenine su akmaya devam etmektedir.

Tüm bu olumsuzluklar karşısında yelkenleri indirmek gibi büyük bir hataya düşemeyiz. Çalışma alanlarımızı genişleterek, barış yanlısı tüm sivil toplum örgütlerinin tüm adada ortak hareket etmesini hayata geçirmeliyiz.

Barış yanlısı bazı Kıbrıslı Türk gençlik örgütlerinin AKEL ile ilişkileri askıya alma hatasını düzelterek yeniden ortak görüşmelerde ve etkinliklerde yer alacaklarını açıklamaları KSG'nin başından beri savunduğu görüşlerin ne kadar doğru olduğunu kanıtlamaktadır.

Zaman Barış Cephesi'nde küçük çıkarlar peşinde koşurma zamanı değildir.

Zaman yarım başarılmış bir mücadelenin tüm adada başarıya ulaştırılması için kolları sıvama zamanıdır.

Zaman Türk ve Rum milliyetçiliğine karşı tüm adada amansızca savaşa zamanıdır.

Zaman kitlelere bilinç taşıyarak, onların statükocuların etkisinden kopmasını sağlama ve kendi geleceğini kendi ellerine almaları için cesaretlendirme zamanıdır.

Barış mücadelesi henüz bitmemiştir.

Neler oluyor neler?

Devlet oluyor

Talat Amerika'dan, doğru 'biz devletiz' dedi!
Allah kolaylık versin Talat! İşin zor senin!
Birileri seni ve CTP'yi çıkardılar tep-eye, salıverdiler aşağıya.
Tepenin altındaki burjuva-emperyalist bataklığa doğru her geçen gün daha da hız kazanarak kayıyorsunuz.
Ne demek kayıyorsunuz. Cumburlop bataktasınız!
AKEL bir, CTP iki!

IMF, Dünya Bankası, ABD işi oluyor

Neymiş meğersem o ABD de haberimiz yokmuş. YeniDüzen sayesinde öğrendik; 'Dünyanın tek süper gücü'! O siyaset değiştirince IMF ile Dünya Bankası bizim ellerimizden tutacak! Türkiye'nin ellerinden tutukları yetmediydi.
Denktaş'ı, Eroğlu'nu, DP ve UBP'yi kimse hatırlamayacak.
Gelecek nesiller IMF'nin eline bizi teslim edenlerin kimler olduğunu unutmayacak!
Talat ve CTP!

Stalin kötü oluyor

Talat ABD'de, Powell denilen CANİ ile el sıkışıyor.

Ferdi aynı gün buradan gazlıyor; "Stalin çok kötü biri" diyerekten. Almış arkasına 'Dünyanın tek süper gücünü' bizi yıldırarak aklı sıra! Küfürün bini bir para.
Küfretsin bize ve şanlı tarihimize. Ama bugünün yarını da var. Ne çabuk unuttunuz!

Seçim oluyor

Akıncı bağırdı bas bas. Biz 26 Aralık Deklerasyonu'na uyarak meydanlarda kurulduk diyerekten.
Deklerasyonun anlaşma elde edilinceye kadar birlik anlamına geldiğini unuttu ama. Niye?
Anlaşma sonrası Avrupa ve Kıbrıs seçimlerine gitti fukaranın aklı. Halka verdiği sözü unuttu. Meydanları unuttu. BDH'yı kendi malı yapıp seçimlerde yer, unvan ve paracık kapacaktı. Biz dediğimizde "şimdi onun zamanı mı, daha anlaşma olmadı" diye, silip süpürdü bizi.
Şimdi? Anlaşma olmadı. Seçim olmadı. Ülke ve halkımız eski konumda kaldı. Sen ve prenslerin kime çalıştınız?
Şimdi de sıra TKP ve BKP'ye geldi. Onlar da seçim derdinde.
Ülke bölünüyor. Tüm ülkede barış güçlerini birleştirmek esas ve karar verici sorun.
Güneyde AKEL bunu dert etmez. Kuzeyde de TKP ve BKP.

BDH ve CTP'ye değinmek gerekli mi artık?

Kuzey ve güney

Kuzey'e veya Güney'e kazık çakıp da tüm bu süreç boyunca ülke çapında birlikte hareket etmenin zorunluluğuna burun çevirenlerin barışsever, vatanperver olamayacakları artık açıklık kazanmıştır.
Tüm dikkatini ülke çapında Bu Memleket Bizim Platformu'nu kurmaya yönlendirmeyenler barışsever ve de yurtsever değildir!

Alan memnun veren memnun oluyor

CTP 'Türkiyesiz olmaz', 'biz devletiz' noktasına vardı. AKEL CTP ile iyi geçinir.
BKP Kuzey'de adam olmak ister. BKP için ülke çapında birlik değinilecek bir konu, ele alınacak bir konu değil.
AKEL BKP ile iyi geçinir.
Herkes parçasından memnun.
KSP değil!
KSP günün sorunu barışseverlerin ve yurtseverlerin ülke çapında birliğidir diyor.
Tüm barışsever partilerimiz, sendikalarımız, kitle örgütlerimiz ve yurtsever entellektüeller bu sorunu ortaya koyup, bu sorunun çözümü için çalışmalıdırlar!
Tüm halkımız el ele verip, birlik olup

Kıbrıs sorununu çözmeye koyulmalıdırlar.
Ya hep beraber, ya da hiçbirimiz!

Ulus devlet yok oluyor?

Akansoy'dan tut Beratlı'ya kadar ulus devletin yok olduğu üzerine bolca teori dinledik.
Birde baktık ki Talat 'devletiz biz' diyor. Akansoy ve Beratlı Kuzey'de Kıbrıs Türk devleti istiyor!
KKTC'nin devlet olarak ilanına karşı çıkmıyor!
Teorisyen dediğin böyle olur işte. Burjuva teoriler işte adamı böyle komik duruma düşürür!

İslam devleti de oluyoruz!

CTP hükümeti KKTC'yi 'Kıbrıs Türk Toplumu' adı altında Dünya İslam Konferansı'na üye edecekmiş!
Ulus devletten geçtik bir de İslam devleti ettiler bizi!
Akansoy-Beratlı, CTP üyeleri. Uyan artık uykudan uyan!
Partiniz sizi ve de bizi İslam örgütüne üye yapacakmış!
Müsade edecekmişiniz bu işe?
Güney Ortodoks'luğa üye.
Kuzey de İslam'a!
Güney Rum-Kuzey Türk!
Böyle mi birleşecek bu vatan?

Emperyalistlerin Kıbrıs hesapları

Nazlı Şahin

ABD'nin Irak'ta 150 bin, Körfez civarında da 180 bin askeri bulunuyor.
5. Filo'su Bahreyn'de üstleniyor.
7. Filo Akdeniz'de dolanıyor.
Suudi Arabistan ve Katar ABD askeri üslerinin bulunduğu yerler.
Irak işgalinden önce halktan ABD'ye ve işgale karşı yükselen hoşnutsuzluklar, Suudi yönetimini zor durumda bıraktı.

Amerikan askeri gücün ağırlığı Katar'a doğru kaydırılıyor.
Ancak, Katar yönetiminin İran'la iyi ilişkileri ABD'nin canını sıkıyor.

ABD'nin Suudi Arabistan yönetimine karşı eski sempatisi yok. Sık sık "demokrasiden" bahsetmelerinin altında yatan nedenlerden birisi de bu.
Ürdün, ABD'nin en sıkı müttefiki durumunda.
Ama Ürdün halkı yönetim gibi düşünmüyor.
Yine de tüm bunlar ABD'nin bölgede tek başına egemenliğini engellemiyor.
Çünkü bölgede enerji kaynakları bulunuyor.
Gerek Avrupa, gerek Uzakdoğu ve hatta ABD petrol ihtiyacının ağırlıklı bölümünü bölgeden karşılıyor.
Uzakdoğu'nun tek enerji yolu; Hint Okyanusu ABD 8. Filosu'nun deneti-

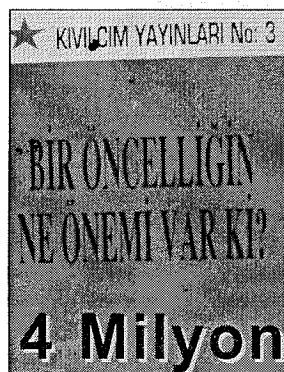
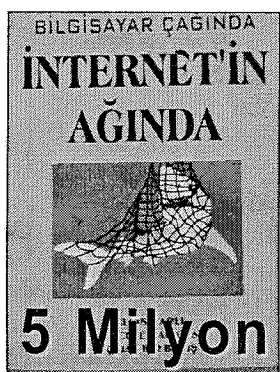
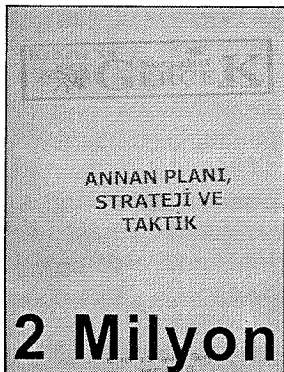
minde.
Afganistan işgali ABD'yi Rusya ile Çin arasına soktu.
Aynı ABD, Rusya içlerinde gözü kara bir kıskırtıcılık ve bölme faaliyeti sürdürüyor.

Kıbrıs, Akdeniz'de bir uçak gemisi gibi.
Bir yanı petrol bölgesine bakıyor, Körfez'den Akdeniz'e açılan yolu denetliyor, bir tarafı da Rusya'nın Akdeniz'e çıkışına gözcülük yapıyor. Küçük adanın üstünde kopan bunca yaygaranın altında işte bu stratejik hesaplar yatıyor.
ABD, AKP üzerinden atakla, AB'ye takoz koyuyor.

kurmak, AB'nin önünü kesmek istiyor. ABD'nin planlarında her zaman olduğu gibi gerekirse bölmek de vardır.
Ama şu anda zaten ada bölünmüş durumdadır.
Bölünmenin baş mimarlarından birisi de bizzat Denktaş'ın ta kendisidir. Yıllardır adada, kıskırtıcılığın, halklar arasındaki düşmanlaştırma faaliyetinin Rum liderlerle birlikte baş sorumlusudur.
Denktaş ve Rum liderleri kaldıkça barış ve kardeşlik hep dinamitlenecek, engellenecektir.
Çünkü iki taraf liderleri de, ada halklarının değil, bağlı bulundukları ülkelerin valisi gibi davranmışlar, halkların istek ve beklentileri umurlarında olmamıştır.
Barış değil, gerginlik, düşmanlık tohumları ekmek işlerine gelmiştir. Ada üzerinde hacminden fazla karışık hesaplar vardır.
Dış müdahaleler, milliyetçilik, ayrımcılık oldukça, planlar, programlar halkların iradesi tarafından değil de dışarıdan önlerine kondukları, kağıt üzerinden hiçbir anlaşma barışı sağlamaya yetmeyecektir.
Çünkü gerçekten bağımsız olmadıkça Kıbrıs, emperyalistlerin Akdeniz egemenlik planlarının hesaplaşma merkezidir.

OKUDUNUZ MU?

Kıvılcım Yayıncılık tarafından yayınlanan kitaplar tüm kütüphanelerde...
Kitaplarımıza elden ulaşmak isteyen okurlarımız, 0392 22 70 680 numaralı telefonu arayarak, ya da st-cypru@st-cyprus.co.uk e-mail adresininden bize ulaşabilirler.
Kitabınız en kısa sürede sizlere iletilecektir.

Her ne kadar Kıbrıs üzerinde imtiyazlara ve üslere sahip İngiltere, ABD'nin sıkı müttefikiyse de, emperyalist sistemde kimse kimseye güvenmiyor. ABD, Kıbrıs'ta dolaysız mevzilenmek, askeri üsler

İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...

1 Mayıs'ın Tarihçesi

1 Mayıs nasıl doğdu?

1 Mayıs nasıl doğdu ve neden tüm dünyada kutlanıyor? Avrupa ve Amerika'da 19. Yüzyıl boyunca çok kötü çalışma koşulları içinde çalışan işçiler, yaşadıkları koşulları değiştirmek üzere birçok grev ve direniş gerçekleştirdiler. Amerika ekonomisinin 1860'lı yıllarından itibaren büyük sorunlar içine girmesiyle işverenler 1874 yılında dört eyalette birden ücretlerin düşürülmesine karar verdiler. İşçiler bu karara karşı direndi. 13 Ocak 1874 günü düzenledikleri kitlesel bir toplantı, polis tarafından bastırıldı. Pek çok işçi yaralandı ve tutuklandı. Kısa bir süre sonra Pensilvanya'da kömür işçileri de harekete geçti. Direniş kanlı biçimde kırıldı, 10 işçi lideri asıldı, 14'ü zindanlara atıldı. Bu arada Amerikan işçi sınıfının kanı pahasına sürdürdüğü direniş sürerken işverenlerin baskısı da yoğunlaşıyordu. 1877 yılında bütün baskılara rağmen 8 saatlik işgünü isteyen ve ücretlerinin düşürülmesini protesto eden işçiler eylemlerini doruğa ulaştırdı. Bu eylemlerde demiryolu işçileri 12 ölü verdi. 1877 direnişi de kanlı biçimde sona erdi. Ama işçi sınıfı örgütlenmesini sürdürdü. 1 Mayıs 1886 günü Amerikan işçileri genel greve çıktı 80 bin işçi sekiz saatlik işgünü için direnişe geçti. 3 Mayıs'ta Şikago'da direnişçi işçilerin üzerine ateş açıldı. Yüzlerce işçi çoluk çocuk demeden vuruldu, birçoğu hapse atıldı. Olayı protesto eden işçiler, ertesi gün yeniden alanlardaydı. Kalabalık dağılırken bir kışkırtıcının attığı bomba ortalığı karıştırdı, polisler bunu bahane ederek gösterilere katılanlara karşı silah kullandı. Olaylar sonunda dört işçi önderi idam edildi. 1888 Aralık ayında toplanan Amerikan İşçi Federasyonu 8 saatlik işgünü elde edilinceye kadar, her yıl 1 Mayıs'ta kitle gösterileri düzenleme kararı aldı. Aynı aylarda birbirinden habersiz olarak Fransız ve Belçika İşçi Sendikaları Konfederasyonları sekiz saatlik işgünü için mücadele kararı alıyordu. 14-21 Temmuz 1889'da Paris Kongresi ile kuruluşu gerçekleştirilen 2. Enternasyonal, 1 Mayıs işçi sınıfının uluslararası Birlik Mücadele ve Dayanışma günü ilan etti. 1890 yılından sonra 1 Mayıs'lar bütün ülkelerde uluslararası işçi bayramı olarak kutlanmaya başlandı. Birçok ülkede 1 Mayıs tatil günü olarak kabul edildi. 1919 yılında Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (ILO) kuruluş kongresinde 8 saatlik işgünü karara bağlandı. Bugün dünyanın hemen her ülkesinde

1 Mayıs'lar artan bir coşku ve heyecan ile kutlanıyor. Ve yine bugün tüm dünyada aralarında Türkiye'nin de bulunduğu birçok ülke dışında, 1 Mayıs yasal olarak "İşçi Bayramı"dır ve genel tatildir..

Kıbrıs'ta sendikalaşma ve 1 Mayıs'ın tarihçesi

Kıbrıs'ta ilk işçi hareketleri Amerikan sermayesi tarafından kurulan Kıbrıs Maden Şirketinde (CMC), 1925 yılında başlar. Sendikalaşmanın yasak olduğu bu yıllarda Kıbrıs işçilerinin ucuz işgücü, yabancı sermayedarların iştahını kabartıyordu. Maden ocaklarında yer üstünde çalışma saatleri gün doğumundan gün batımına, yeraltı ocaklarında ise 9 saat kesintisizdi. Şirket yöneticilerinin aç kalabalık diye nitelediği işçilerin, hiç bir sosyal hakkı olmadığı gibi, belirlenen programların herhangi bir nedenle aksatılması da mutlaka cezalandırılması gereken bir suçtu. 18 Mart 1925 de maden ocaklarında Kıbrıs tarihinin en korkunç iş kazası olur. Çöken ocaklarda sıkışan arkadaşlarını kurtarmaya çalışan işçiler iş düzenini bozarlar. Şirket yöneticilerinin işbaşı çağrısı karşılıksız kalır. İşçiler arkadaşlarını kurtarma kararlılığında idiler. Bu kolektif ittatsızlık affedilemezdi. Tüm işçiler işten atılır. Şirketin adamları diye bilinen dört kontraktöre iş alanları paylaştırılıp işgücünü onların temin ve denetim altında bulundurulması sağlanır. Baskı artırılıp, sömürü bir o kadar katmerlenmişti. 1926 yılında bu çirkin sömürüye karşı düzenlenen grev başarısızlıkla sonuçlanmış, artık iyice devleşen şirket, işçiler karşısındaki taviz vermez tutumu ile ünlenmişti. 1926 yılında Kıbrıs'ın başka bölgelerinde de örgütlenme özgülülüğü talep eden eylemler vardı. Aynı yıl Kıbrıslı Türk ve Rumlar'ın ortak partisi olarak Kıbrıs Komünist Partisi kurulur. İlk örgütlenen kesim olan ayakkabı imalatı sektörü çalışanlarının eylemleri durmak bilmiyordu. 1928 den itibaren demirciler de resmen örgütlendiklerini ilan etmiş ve eylem yapmaya başlamışlardı. Kıbrıs Komünist Partisi 1931 yılında kapatılıp yöneticileri sürgün edilmesine rağmen sınıf bilinci iyice yerleşmeye başlamıştı. Ve nihayet 1932 yılında Sömürge yönetimi sendikalaşma yasasını kabul etmek zorunda kalır. 1936 yılında ilk profesyonel sendikalar Kıbrıs Maden Şirketi arazisinde görülmeye başlanır ve işçi sayısı 6000 e yaklaşan şirketin çalışma alanlarında ard arda grevler yaşanır. Şirketin politikası değişmemişti, yine sert cezalar gelir. Grevci elebaşılar tutuk-

lanır, yargılanıp hapsedilir, greve katıldığı tespit edilen işçiler işten atılıp şirket arazilerine girişleri yasaklanır. Kıbrıs'ta İngiliz politikası "böl ve yönet" prensibi üzerine kurulmuştu. Bir yanda Kıbrıs'ın Yunanistan ile birleşmesi (Enosis) için mücadele veren Rum milliyetçileri, diğer yanda Enosis'i engellemek için İngiliz Sömürge Yönetiminin işbirlikçiliğini yapan Kıbrıs Türk üst sınıfları. Kıbrıs'ı yönetmek çok kolaydı. Tüm politika bu durumun değişmemesi üzerine kurulmuştu. İki şeyden çok korkuluyordu. Hızla sola kayan işçi hareketlerinin örgütlenerek komünist harekete katılması ve Kıbrıs'ta sermaye birikimi yolu ile yerel kapitalist sınıfın güçlenip Kıbrıslılık bilincini ve Kıbrıs Ulusçuluğunu ortaya çıkarması. 1936 yılında Sömürgeler Bakanlığı durumu şöyle değerlendiriyordu: "Kıbrıs'ta gelecekteki politik rahatlığımız için, yönetimi bölgesel farklılık temelinde yürütmeliyiz. Böylece Enosis eskimiş bir değer olduğu zaman, kaçınılmaz olarak yükselcek olan Kıbrıs Ulusçuluğu, mümkün olan en uzak tarihe ertelenmiş olmalı." 1936 yılından sonra adanın ekonomik altyapısı tam da yukarıda öngörüldüğü şekilde yeniden düzenlenmeye başlanır. Yürürlüğe konulan kooperatifleşme programının başarısı için her şey yapılır. Aslında hedeflenen köylülüğün farklılaşmasının, mali sermayeye kaynak oluşturacak tefeci sermayesinin ve tarımda büyük kapitalist işletmelerin önüne geçmektir. Programın başarısı zor durumdaki köylülüğü rahatlatıp hükümete desteği artırdığı gibi, kooperatifler cenneti haline gelen Kıbrıs'ı yönetmeyi daha da kolaylaştırmıştı. 1939-44 savaş yılları idi. Savaş sonrasında ilk şoku Kıbrıs Komünist Partisi'nin devamı iddiasındaki AKEL'in önlenemez yükselişi oldu. 1942 yılından beridir örgütlenen AKEL, Kıbrıs'ın 5 büyük belediyesini almış, AKEL'e bağlı İşçi Sendikaları Federasyonu (PEO), adanın her yerinde örgütlenerek işçi sınıfı içerisinde tartışmasız çoğunluğu elde etmişti. Kıbrıslı Türk ve Rum solcular, Akel'de Kıbrıs işçi sınıfı da Kıbrıs İşçi Federasyonunda Sömürge yönetimine karşı Bağımsız Kıbrıs için mücadeleye başlamışlardı. AKEL 1944 kongresinde, Kıbrıs'ın güçlü Yunan Komünizmi ile birleşeceği gerekçesi ile Enosis'i destekleme kararı alır. Kıbrıslı Türk sosyalistlerin "yapmayın" çığlıkları sonuçsuz kalmıştı. Kıbrıs işçi sınıfı hızla bölünmeye başlar.

devamı sayfa 10'da

Nazlıca

Nazlı Sahin

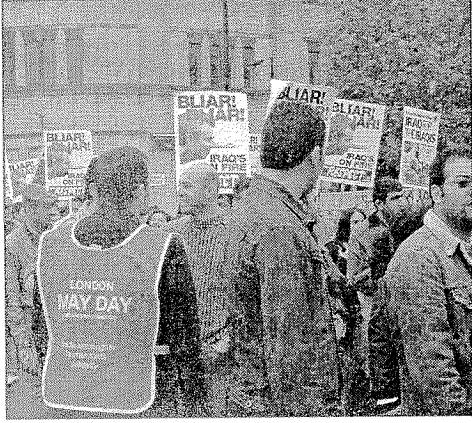
Emperyalizm işte bu!

Kıbrıs adası bir referandum yaşadı. "Annan Planı temelinde Birleşik bir Kıbrıs istiyor musunuz?" diye halka soruldu, Kuzey "evet", Güney ise "hayır"dedi. Türkiye derin bir nefes aldı. "Ohh be, işte bu kardeşim, istediğimiz oldu". Kim bilir bu sözcüğü kaç Türkiyeli yetkili, emperyalizme hizmet eden medya grupları söyledi. ABD keza öyle, AB öyle, hatta BM de öyle. Referandum sonuçları onların istediği gibi oldu. Yıllar önce yazıp çizdikleri politikayı uyguladılar. Türk tarafı başladı konuşmaya "kaka Rumlar, bizlerle birarada yaşamak istemiyorlar, zorla değil ya, bak % 76'sı "hayır" dedi, biz bundan sonra kendimize bakalım, izolasyon ve tecrit politikalarına son verilmelidir, ambargolar kalkmalıdır." diyerek neredeyse zil takıp oynayacaklar. "Türkiye ile birlikte hareket etmeliyiz" diyor hükümet yetkilileri, sanki bu güne kadar ayrı hareket ediyorlarmış gibi. Taksim politikaları yavaş yavaş uygulamaya konuluyor. Bakanlar kurulu kararlar alıyor, aldıkları kararlar taksim kokuyor. "Mücalemiz bitmemiştir, AB'ye girme yönündeki mücadelemiz devam edecek" diye meydanlarda bağırıp çağıran, sözde barış yanlısı politikacıların her ağızlarını açışlarında nefesleri taksim kokuyor. Tasim sözcüğünü ağızlarına almadan, taksimi istediklerini, bu durumun onları son derece mutlu kıldığını yüzlerine bakınca bile anlamak mümkün. Her biri ağız kulaklarında, sırtarak dolanıyor. Başbakan ABD'ye gidiyor, IMF'den destek istiyor, bunu da zafer kazanmış edası ile basına açıklıyor. ABD ve IMF'nin kendisinden neler istediğini söylemeye hiç mi hiç yanaşmıyor. Hani birleşik bir Kıbrıs'tı istedikleri. Hani barış istiyorlardı ya. Rumlarla birlikte yaşamalıyız, yaşayabiliriz diyorlardı ya. Bütün bu söylemlerinin emperyalist oyunların bir parçası olduğunu, referandum sonrası yapmaya çalıştıkları, şövenist yaklaşımları ve Türk'çü zihniyetli politikalarında görmek mümkün. Bunu, sadece Kuzey'deki politikacılar değil, Güney'de de görüyoruz. Güney'deki emperyalist oyunların politikacıları da sonuçtan oldukça memnun ve iştahları kabarak baktıkları gelişmelere, emperyalistlere ağızlarından salyalar akıtarak katkı koyuyorlar. ABD Irak'ta esirlere işkence ediyor, Bush timsah gözyaşı dökken söylemleriyle "özür" diliyor. Sanki Irak halkına demokrasi ve barışı taşıymışta, bazı kendini bilmez ABD ve İngiliz askerleri, kendi başlarına hareket ederek Iraklılara cinsel tacizlerde bulunuyormuş havasını vermeye çalışıyor. Bütün dünya, Irak halkına yapılan bu insanlık utancı davranışların ve işgalin karşısında hala yeterli sesi vermiyor. "Sıcak yuvalarında"oturup, televizyon kanallarından dinleyerek ve gazete sayfalarından okuyarak " iğrençlik bu, böyle de yapılmaz ki" gibi sözlerle geçiştirip duyarsız kalıyor. Sanki ABD bunu ilk kez yapıyormuş gibi. Hiroşima, Vietnam, Afganistan, Irak, Güney Amerika, Afrika'da yapılanlar hafızalardan siliniyor. Mehmet Ali Talat böyle bir ülkeden yardım istiyor. Kıbrıs halkı ABD'nin kim ve ne olduğunu biliyor, sayın Talat. Irak'ta yapılanlarla ilgili İngiliz kendi askerlerini korumaya çalışıyor. İngiliz "asaletine"yakıştıramadığı için görüntüleri yayınlayan basına saldırıyor. Hindistan, Kıbrıs ve Afrika ülkelerinde yaptıklarını unutturmaya çalışırcasına salya sümük bağıyor. Bütün bu bağırımlarınız boşuna beyler. Sizin o "asaletinizin"altında duran ve ağızından salyalar akıtan canavarı bizler görüyoruz. Bütün oyunlarınızı ve oyuncularınızı biliyoruz. Bizler, dünya halklarına yaptığınız bütün işkenceleri ve yaşattığınız acıları biliyoruz. Ve biliyoruz ki, ancak ve ancak, sizleri döktüğünüz kanda bizler boğacağız, işçi sınıfının ellerinde özgürlük ve barışı dünya halklarına taşıyacağız. Emperyalist beyler; bu azgınlığınız ve saldırganlığınızla, kendi sonunuzu hazırlıyorsunuz. Bataklıktan çıkmak için çırpındıkça batılır ya, bu yaptıklarınızda sizlerin son çırpınıları.

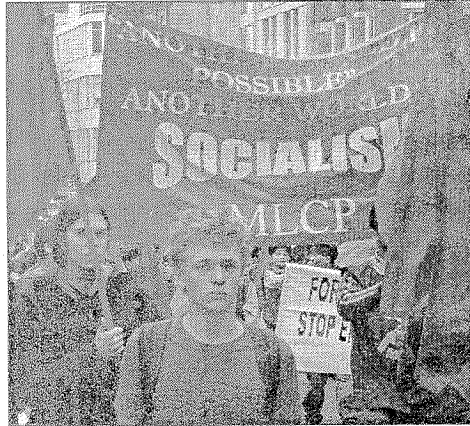
Dünyada 1 Mayıs Kutlamaları

Londra:

Londra'da 1 Mayıs'ın tatil olmaması nedeni ile 1 Mayıs gösterili arzu

edildiği şekilde kutlanılmıyor. Sendika liderleri bu gerekçenin arkasına sürekli olarak saklanıyorlar ancak bu yıl 1 Mayıs'ın Cumartesi olması bile sendika liderlerinin işçileri sokağa, meydanlara çağırmasına yardımcı olmadı. Londra'da 1 Mayıs saat 12:30'da Marx Kütüphanesi'nin bulunduğu Clarksenwell Green'de eylemcilerin toplanması ile başladı. Yürüyüşe büyük çapta yabancı kökenli işçilerin yer alması ilgi çekiciydi. 1 Mayıs korteji Holborn'dan geçerek meşhur

Trafalgar Meydanı'nda bitti. Yaklaşık 10 bin kişinin katıldığı yürüyüşte öğrencilerin ve savaşa karşı olan binlerce kişinin yer aldığı gözlemlendi. Kortej sırasında dünyanın bir çok yerindeki işkencelere karşı sloganlar atıldı. "Tüm dünya işçileri dünya sosyalizmi için birleşin" pankartları taşındı. Blair hükümetini teşhir eden dövizler de taşındı. İngiltere Sendikalar Konfederasyonu bünyesinde düzenlenmesine karşın bu konfederasyona üye sendikalardan bile çok az bir bürokratin gösteriye katıldığı gözlemlendi. Ancak sendikaların bazı yerel örgütleri (UNISON, RMT, FBU) 1 Mayıs kortejine kendi pankartlarıyla katılarak liderlik-

lerle aynı düşünceleri paylaşmadıklarını gösterdiler. Trafalgar Meydanı'nda yapılan konuşmalarda ırkçı faşist hareketin yükselişine karşı kitleler mücadeleye çağrıldı.

Almanya:

Almanya'da 1 Mayıs yürüyüşleri çeşitli şehirlerde yapıldı. Yüzbinlerin katıldığı eylemlerde Sendikalar Birliği Avrupa Birliği'nin genişlemesi nedeni ile adil ve eşit bir Avrupa talep ettiler. 6 yıldan bu yana ilk kez Almanya Başbakanı bir sosyal demokrat olmasına karşın meydanlarda konuşulmadı. Eylemlerde konuşan sendika liderleri

Almanya'da işçi ücretlerinin düşürülmesine ve çalışma saatlerinin artırılmasına karşı eylemlerini artıracaklarını söylediler. AB'nin genişlemesiyle beraber işçi ücretlerinin düşürülmesine göz yummayacaklarını dile getiren sendika liderleri hükümetlerin bu konudaki herhangi bir girişimine güçlü bir karşılık vereceklerini açıkladılar.

Yunanistan:

Yunanistan'da 1 Mayıs birçok kent ve kasabada coşku ile kutlandı. Atina'da PAME (Mücadeleci İşçiler

Cephesi) tarafından düzenlenen mitinge katılım çok yüksekti. 30 bin işçinin yürüyüş yaptığı Atina'da işçilerin asgari ücretlerinin artırılması, emeklilik maaşının günün standartlarına göre ayarlanmasını, çalışma saatlerinin 35 saate indirilmesi talep edildi. Olimpiyat tesislerinde çalışan işçiler de işi bırakarak 1 Mayıs alanlarına doldular.

Fransa:

1 Mayıs yürüyüşü 50bin kişinin katılımı ile gerçekleşti. Sağ partilere ve ırkçılığa karşı sloganların atıldığı gösterilerde AB'nin genişlemesi de protesto edildi.

İtalya:

Milano, Roma ve Napoli'de onbinlerin katıldığı 1 Mayıs gösterileri düzenlendi. Bu gösterilerde işçilerin haklarının artırılması ve Irak işgalinin sona erdirilmesiyle ilgili talepler öne sürüldü.

Avusturya:

120 bin kişinin katıldığı gösteri Avusturya hükümetinin ırkçı uygulama-

malarına karşı yapıldı. "eşit işe eşit ücret", "sosyal adalet istiyoruz" gibi sloganların atıldığı gösteride katılımcılar hükümetin istifasını talep ettiler.

Küba:

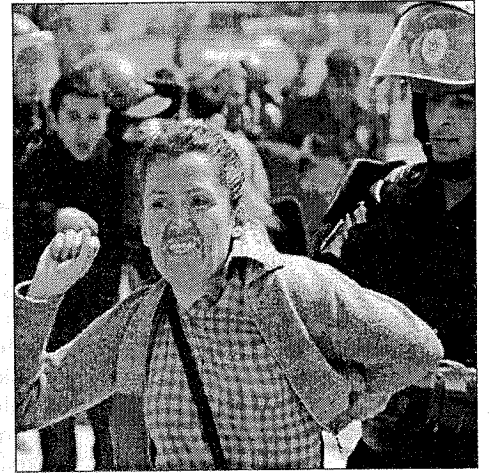
Havana'da devrim meydanında yapılan kutlamalara 1 milyona yakın kişi katıldı.

Çin:

Çin'in başkenti Bejin'de binlerce işçinin katıldığı 1 Mayıs gösterisi yapıldı.

Türkiye:

Türkiye'nin çeşitli kentlerinde 1 Mayıs gösterileri düzenlendi. İstanbul'da Sendika liderlerinin kendi aralarında çatışması nedeniyle iki ayrı yerde 1 Mayıs kutlandı. Türk-İş'in önderliğinde Çağlayan

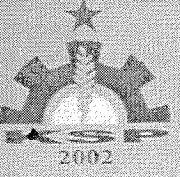
Meydanı'nda gerçekleştirilen 1 Mayıs mitingine 25 bine yakın kişi katıldı. 1 Mayıs mitinginde özelleştirmeye karşı, Irak'ın işgaline karşı ve NATO'ya karşı sloganlar atıldı. Kürsüde Sümerbank işçileri konuşma yaptı. Diğer gösteri de Saraçhane Meydanı'nda DISK ve KESK'in önderliğinde kutlandı. Saraçhane Meydanı'nda anti ABD ve anti NATO sloganları atıldı. İzmir, Ankara ve Diyarbakır'ın yanında Adana ve Mersin'de de 1 Mayıs eylemleri düzenlendi. 10 bin kişinin katıldığı Mersin 1 Mayıs eylemi sendikaların özellikle de Petrol-İş sendikasının katılımı ile etkili oldu. Hükümetin ekonomik uygulamalarını protesto eden işçiler Türkiye'nin NATO'nun bir sıçrama tahtası olarak kullanılmasına karşı olduklarını dile getirdiler.

Kıbrıs Sosyalist Partisi

"Ortak Vatan İçin" Dayanışma Piyangosu

Hediyeler:

- 1 Tam Set Kirby Ev Bakım ve Temizlik Seti
- 1 Laptop (Profesyonel)
- 1 Yıldız Av Tüfeği (Bindirikli Mobil Şoklu)
- 1 Scooter Motor (Yetişkinler İçin)
- 1 Fuji Digital Fotoğraf Makinası
- 1 Fuji Digital Fotoğraf Makinası

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ
ΕΘΝΙΑΡΧΕΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ
SOCIALIST PARTY OF CYPRUS

ORTAK VATAN İÇİN
KSP DAYANIŞMA PİYANGOSU

EDERİ : 5 Milyon TL - 2 KL. - 2.5 Stg.
ÇEKİLİŞ TARİHİ: 13 Haziran 2004

Kazım ÖNGEN
Genel Sekreter

Kadriye ONURER
Mali Sekreter

Nº 004121

Parka

Ziya Çelik

11'e 11

Bir futbol takımı düşünün. 11 kişiden oluşan, Yedek oyuncular kulübede bekleyen, Teknik direktörü takımın başarısı için canını yiyen, Malzemecisi, teknik ekibiyle bir takım... Ve yine düşünün ki bu takım şampiyonluğa oynuyor. Zamanında bu takımın dünyadaki bir benzeri, şampiyonluğu tatmış. Bazıları şampiyonluğun eşiğinden dönmüş. Çok badireler atlatılmış, çok çalışılmış, kimi zaman da yenilgiye uğranmış. Maç bu, yenilmek de var yenmek de... Kimi zaman oyuncular iyi hazırlanmadığı için yenilmiş, Kimi zaman teknik direktör futboldan anlamadığı için, Kimi zamansa hakemlerin yanlış kararlarıyla...

Bu adada sizce de şampiyonluğa oynayan bir futbol takımı yaratmanın zamanı gelmedi mi? Bazıları diyecekler, "Bu adada zaten futbol takımı var" diye. Evet, bu adada futbol takımı var ama,

5.5 kişiden oluşan bir futbol takımı.

Yedekleri olmayan bir futbol takımı.

Aslında bu adada yukardaki gibi iki futbol takımı var.

Birisi Kuzey'de, diğeri de Güney'de. Bu ikiye bölünmüş takımın oyuncuları, dünyadaki diğer kardeşleri gibi, dünyanın en yetenekli, en azimli oyuncular.

Kimileri bu futbolculara yeteneklerini unutturmaya çalışmış, kimileri azmini, cesaretini kaybettirmeye uğraşmış. Kimileri, takımının dağılmamasını isteyen oyuncuları, yeşil sahada kurşunlayıvermiş, bazen de aynı takımın oyuncularını birbirlerine kırdırmış.

Ve yine kimileri bu şampiyonluğa oynayabilecek olan takımı ikiye bölmüş, karşısında kendini zorlayacak rakip de kalmadığı için rahat rahat şampiyonluk turları atmış yıllarca.

Takımlar 5.5 kişiden oluşmuş bu adada. Karşısında ise 11 kişilik takımlar var. Bir birleşirse bu iki takım, ilk 11'i çıkartırsa, sağlam bir teknik direktörün önderliğinde, yedekleriyle birlikte tüm maçları alsa, şampiyon olsa Kıbrıs'ta? Nasıl olur dersiniz?

Tekrardan birleşecek olan bu takımın oyuncuları sizlersiniz adamızın işçileri... Tekrardan birleşecek olan bu takımın

oyuncuları sizlersiniz adamızın emekçileri...

Tekrardan birleşecek olan bu takımın oyuncuları sizlersiniz Kıbrıs'ın tüm milletlerinden halkı...

Bu adada yıllardan beri küme düşen, ortadan ikiye bölünmüş, zayıflamış bir takımı şampiyonluğa götürmek sizlerin elinde...

Yıllardan beridir, rakip takımın "Bu takımın oyuncuları birbiriyle anlaşamaz, birlikte sahaya çıkamaz" safsatalarını özellikle Kuzey'deki ekip boşa çıkardı. Bu yalanlarla yıllardan beri meydanı boş bulup şampiyon olan takımın saltanatına son verdi.

Şimdi sıra Güney'deki ekipte. Belli ki Güney'deki ekibin oyuncularının yardıma ihtiyaçları var.

Kuzey'deki oyuncular, takımın tekrar birleşmesi ve şampiyon olması için onlarla antrenmanlar, düz koşular yapmaya, formayı iletmeden sahadan ayrılmamada yardımcı olacaklar.

Çünkü onlar, 5.5 kişilik bir ekiple, Kuzey'deki 11 kişilik takımı yenmeyi bildiler.

Şimdi de Güney'deki kardeşlerine rakibi yenmeleri için ellerinden gelen yardımı yapacaklar.

Bazıları "Bize 5.5 kişilik takım yeterlidir, biz böyle devam edelim, nasıl olsa 11 kişilik takımı yendik" deseler de, bunda yeni yenilgilere neden olabilecek bir şike kokusu geldiğinin bilincindeler.

Şikeye, hakemin oyunlarına, yenilen takımın yalanlarına kanmadan bu adayı tekrar birleştirecekler.

Bu takımın yeniden bölünmesine, oyuncular arasında kavga çıkartılmasına, çatıştırılmalarına asla izin vermeyecekler.

Ve hep birlikte daha büyük bir maça, final maçına hazırlanacaklar.

Tüm Kıbrıs halkını kucaklayacak olan bu dev takımı, muazzam bir zafere taşıyacaklar.

Şimdilik yenilen rakibin oyuncularının başları yere bakıyor.

Biz, -klasik laftır- "iyi oynadık ve kazandık" Kuzey'de.

Kuzey'dekinin ikizi olan Güney'deki rakibi de yenmek gerek.

Bu takımın yeniden birleşip tüm dünyaya örnek olacak bir zafere imza atması gerek.

Bizim takımlar şu son yıllarda bol bol yenildiler.

Kimileri de hükmen malup oldular. Moraller bozuk genel olarak dünya takımlarında.

Ama Kıbrıs'taki bu takım, herşeyin bitmediğini, kupanın havaya kaldırılabilceğini tüm dünyanın kardeş takımlarına gösterecek.

Artık bu adada yarım yamalak futbol takımları olmayacak.

Olmamalı.

Artık bu oyun kuralına göre, 11'e 11 oynanmalı...

Denizler yaşatılmalı

Ziya Çelik

Bu yazının içerisinde görmekte olduğunuz parka, Deniz Gezmiş'in parkası... Gördüğünüz gibi, içi bomboş... Onu giyen kimse yok... Denizler'in avukatı Halit Çelenk'in eşi Şekibe Çelenk, bu parkayı 32 yıldır bir sandıkta saklıyor. Resmi de Türkiye'de yayınlanan Birgün gazetesinden aldık. Gördüğünüz gibi, parka bomboş, içinde uzun boylu, kirli sakallı, keskin bakışlı Deniz yok... Deniz o parkayı en son idam gecesinde giydi ve "Hadi eyvallah" diyerek ölüme yürüdü. Hüseyin ve Yusuf da öyle... Ama bu resmi gördükten sonra içimi tuhaf bir duygu doldurdu. Deniz yoktu bu parkanın içinde... Hep o haki yeşil, kapaşonu kürklü askeri parkasıyla görmeye alıştığımız Deniz'i aradı gözlerimiz parkayı öyle yalnız başına bir sandıkta görünce... Parkasını yalnız bırakıp gitmişti Deniz, gitmek zorunda bırakılmıştı...

Ancak duygusallıktan kendimizi böylesi günlerde sıyrabildiğimiz oranda, idamlarının 34. yılında, Deniz, Yusuf ve Hüseyin'i nasıl anmak gerektiği sorusu takılıyor kafalara. Deniz'lerin şahsında tüm yoldaşları... Bu yazıda onların eylem çizgisini, teorik olarak günahlarını, sevaplarını tartışmak niyetinde değilim. Bunu başka bir yazıda yaparız. Benim en çok rahatsız olduğum noktaya değinmek istiyorum bu yazıda. Mücadelede ya da doğal nedenlerle toprağa verdiğimiz yoldaşları nasıl anmalıyız?

Arkasından bol bol yıllarca ağrılar yakarak, onları ne kadar sevdiğimiz ve kalbimizde taşıdığımızı belirterek, artık arabeske varan bir duygululukla acıdan zevk almak yoluyla mı? Yoksa, o insanlarımızın neden ve kimler tarafından fiziken ortadan kaldırıldıklarının farkında olarak, onların istedikleri şekilde mücadeleyi daha da yükselterek, en geniş işçi, emekçi kesimleri kucaklayarak zafere her geçen gün bir adım daha yaklaşarak mı?

Bugün bazı insanlarımız ne yazık ki, Denizlerin ne kadar yiğit, ne kadar kahraman, ne kadar yurtsever insanlar olduklarını söylemekle, duvarlarına da onların birer resmini asmakla, gençler, Deniz'in parkasının benzerlerini giymekle, kollarına Deniz dövmesi yaptırmakla, T-Shirt'ünü giymekle, yüzüklerini takmakla Deniz'in mücadelesini, inadını, kararlılığını taşıdıklarını sanıyorlar.

Ya da birkaç Denizlere yakılmış ağıdı böylesi günlerde dinleyip, bir de efkarlanıp sigara yakmakla Denizler anılmış oluyor.

Elbette onların ne kadar yiğit, yurtsever insanlar olduklarını söyleyeceğiz, bir resim de asabiliriz, insanız, efkarlanır türküsünü dinlerken de bir sigara teltendiriveririz.

Bunlar yapılamaz diye bir şey savunmuyorum, yanlış anlaşılmasın.

Ama sadece ve sadece bunları yapmak yeterli değil.

Ya da bugün yeri gelirse kendi anasını bile metalaştıracak olan burjuvazinin kar amacıya sattığı Denizlerin T-Shirt'lerini, yüzüklerini, kolyelerini, saatlerini satın almanın yanlışlığını vurgulamak istiyorum.

Amerika da kendi elleriyle öldürdüğü Che'nin resimlerini bir meşrubat şişesinin üstüne Che-Cola diye bastırılmış ve müthiş karlar elde etmişti. Düşünün artık dönen dolapları. Bu şekilde Denizler anılmamalı. Her 6 Mayıs gelip çatığında bir dosta gönderilen isyan dolu bir cep telefonu mesajıyla ya da sadece "hep kalbimizdesiniz" demekle Denizler anılmamalı.

Peki nasıl anılmalı?

Yazının başında Denizlerin siyasi duruşunun eleştirisini yapmayacağımı yazmıştım.

Ama iş döndü dolaştı, az da olsa bu noktaya geldi.

Neyse, kısaca toparlayarak devam edelim.

Denizler, tamamiyle iyiniyetle, yurtsever duygularla, gözüpek ve yiğit bir şekilde kendi kafalarında kurguladıkları bir anti-emperyalist mücadeleye giriştiler.

O günlerin koşulları içerisinde Kemalizm'in doğru tahlilini yapamadılar, hareketleri net olarak Kemalizm'den kopamamıştı.

En önemlisi, kitlelerden kopuk bir eylem türünde karar kılmışlardı.

Onlar silahlı eylemlerini yapacaklar, halkı da bu metotla ayaklandıracaklar, onları örgütleyecekler ve devrimi gerçekleştireceklerdi.

Bozkırı tutuşturan kıvılcım olacaklardı kısacası.

Islak olan bozkırı öncelikle kurutmak yerine, onu tutuşturmayı seçmişlerdi.

Bu bakış açısı, işçi sınıfı mücadelesini gözardı eden bir yaklaşımdı.

Bu bakış açısı, sistemle mücadele eden bir avuç devrimci gencin bu yolla halkı devrimci mücadeleye sürükleyebileceğine inanan, maceracı bir yaklaşımdı.

Ancak o dönemlere bakıldığında şu nokta da görülmelidir ki, 40-45 yıllık Türkiye solunun revizyonizmden, oportünizmden kopmasını da beraberinde getirmişti.

Marksizm/Leninizm'in yeterince tahlil edilemediği, ülkede yerleşmiş bir sosyalist geleneğin olmadığı, ilericilerin, devrimcilerin, yurtsever unsurların tabir yerindeyse el yordamıyla yollarını çizmeye çalıştıkları, dünyayı saran 68 rüzgarının, öğrenci hareketlerinin Türkiye'deki farklı özellikler arzsetse de yansıması olan bir harekete giriştiler. O dönemin koşulları içinde bunları da hesaba katmak gereklidir diye düşünüyorum.

Ancak daha da birçok nedenden dolayı, işçi sınıfı eksenli, emekçi halk eksenli, Marksist/Leninist öğeler taşısa da, tam anlamıyla ML olmayan bir hareketti giriştiler.

Ama teorik ve pratik bu hatalar, eksiklikler Denizlerin anti-emperyalist

mücadeleye inanmadıkları, halktan, ezilenlerden yana olmadıkları, gözüpek, yiğit insanlar olmadıkları sonucunu asla vermez!

Tam tersine, onlar emperyalizmin ülkeden kovulup bağımsız ve demokratik bir Türkiye yaratılmasına başlarını koymuş insanlardı.

Halkını seven, fedakarlıktan kaçınmayan iyi insanlardı.

Devrimci insanlardı.

Azimli, mücadelecı, inatçı ve yılmaz insanlardı.

Onların bu özellikleriyle birlikte ve fakat onlardan farklı bir özelliklerle mücadeleyi tam anlamıyla bilimsel bir raya oturarak, bilimimizin gereklerini yerine getirerek onları örnek almalıyız.

Denizleri, ülkenin her yerinde anti-emperyalist kavgayı yükselterek, işçi sınıfı ve emekçi halk eksenli bir şekilde, onları sınıfın devrimci partisine, kurtuluşlarına yönelterek, her dakika mücadeleyi yükselterek anmamız gerekmektedir!

Denizleri mücadelenin içinde yaşatarak, sadece 6 Mayıs'da değil, her an, mücadelenin içinde olduğumuz her an anmamız gerekir.

Bilmeliyiz ki, halkın mücadelesi yükseldikçe, onlar her an anılıyorlar demektir.

Hiç ölmemişler demektir.

Evet, Deniz'in parkası bir sandıkta, özenle saklanmakta...

O parka, sahibinden ayrılmaz tam 32 yıl geçti...

İdam sehpasında Deniz "Yaşasın Türk ve Kürt halklarının bağımsızlık mücadelesi, Yaşasın Marksizm'in Leninizm'in yüce ideolojisi" diye haykırıyordu, yanda görmekte olduğunuz parka üzerindeydi...

Şu anda parkanın boynu bükük gibi geldi bana...

O parkanın boynunu, içinde Bizim Deniz hala dimdik, upuzun, kararlı bir şekilde duruyormuşçasına kaldıralım yoldaşlar.

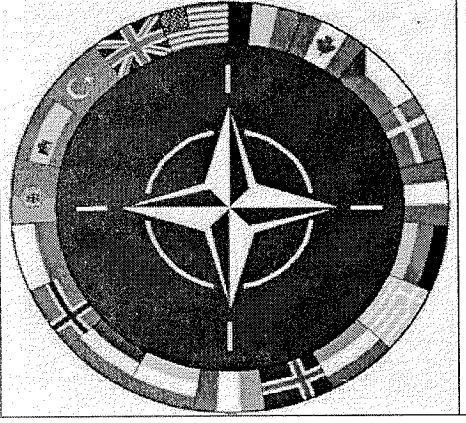
Her an daha fazla çalışalım, Zafere bir adım daha yaklaşalım, Ülkelerimizi emperyalist boyunduruktan kurtaralım.

Belki biraz fantastik olacak ama, işte o zaman Deniz, sırtında parkası, elinde de bağımsızlık meşalesi ile bizleri kutluyor olacaktır.

Dünyadan... Dünyadan... Dünyadan... Dünyadan...

NATO askerlerine beyaz kadın ticareti

Kosova'yı kurtardığını öne süren NATO kuvvetleri Kosova'da fuhuş köleliğinin kaynağı olarak gösteriliyor.

Uluslararası Af Örgütü Kosova ile ilgili hazırladığı raporda yüzlerce kadın ve çocuğun işkence gördüğünü, tecavüze uğradığını ve satıldığını yazıyor. NATO askerleri Kosova'da asayışı sağladığını iddia etse de fuhuş ticaretinin geniş kulanıcıları arasında olduğu bildiriliyor. NATO askerlerinin Kosova'ya girmesinden sonra batakhaneye sayısının Kosova'da hızla arttığı, 1999'da mekan sayısı 18 iken bu yıl bu sayının 200'e fırladığı Uluslararası Af Örgütü tarafından bildiriliyor. Doğu Avrupa'dan Sırbistan üzerinden kaçırılarak Kosova'ya getirilen genç kızlar beyaz kadın ticareti yapanların tecavüzüne uğramakta, dövülmemekte hatta silahla tehdit edilmektedirler. Fakat batakhanelerin sadece Doğu Avrupalı kadınlarla dolu olduğunu iddia etmek yanlıştır. Uluslararası Af Örgütü'nün verilerine göre bölgedeki fahişelerin üçte birinin Kosovalı olduğu ve bunların %80'inin onsekiz yaşın altında, bunların da %30'nun 14 yaşın altında olduğudur. Aynı raporda Kosova'da görev yapan NATO askerlerinin de kadın ticareti üzerinden ek gelir elde ettikleri bildiriliyor. Ancak burada görev yapan NATO askerlerinin dokunulmazlıkları olduğu için bunlara karşı bir tek dava bile açılmadığı gelen haberler arasındadır.

Özgürlükçü Amerikalılar

Irak'ı "cani Saddam'dan" kurtardıklarını öne süren ve Irak'a özgürlük getirdiğini iddia eden Amerikalıların ve İngilizlerin gerçek yüzü ortaya çıkıyor. İşkenceye karşı olduklarını sürekli olarak vaaz eden Bush ve Blair hükümetleri son dönemde Irak'ta görev yapan bazı askerlerin getirdikleri resimlerle sahtekarlıkları kanıtlandı. Son üç haftada basına sızan ve askerler tarafından çekilen fotoğraflar tüm dünya kamuoyunda Amerikan ve İngiliz emperyalistlerinin ne kadar iki yüzlü olduklarını bir kez daha gösterdi. Saddam'ın dönemindeki aynı hapishanelerde tutuklulara Saddam gibi işkence yapan ABD ve İngiliz askerleri tutuklu Iraklıları hapishanede bile öldürüyorlar. Bu olaylar Irak'ta cereyan ederken Pentagon ve Blair hükümeti bu konu ile ilgili hiç bir önlem almazken şimdi bir numaralı insan hakları savunucusu kesildiler. Resimler dünyaya yayıldıktan sonra Pentagon ve Blair hükümeti askerleri sorgulamaya başladı. Basına yansımayan ancak son dönemde ortaya çıkan haberlere göre ABD ve

İngiliz hükümeti bir çok Iraklı mahkumun sorgulanması görevini "özel şirketlere" vermişti. Bu özel şirketler Nikaragua'da, El Salvador'da, Şili'de, Yunanistan'da ve Türkiye'de yurtsever ilericilere karşı danışmanlık da yapmışlardır. Bu danışmanlar CIA'nın kurduğu özel şirketlerdeki aynı danışmanlardır. ABD ve İngiliz emperyalizmi, basına yansıyan ve kamuoyu tarafından da korkunç olarak değerlendirilen bu uygulamalar karşısında televizyon kameraları önüne çıkarak "özür" dileme metodunu kullandılar. Bunlar, uygulamalara karşı ciddi bir yaptırım yapacakları sözü verseler de zaman içerisinde hasır altı edileceği şimdiden görülüyor. Bu uygulamaları yaygın olmadığını iddia etseler de ABD generallerinin hazırladığı gizli raporlarda olayın boyutu açık bir şekilde görülüyor. İşkencenin insanlık suçu olduğu kabul edilen bir dünyada Bush ve Blair rejimlerini yargılama görevi kime düşüyor?

Dünyada su sorunu yeni savaşlara gebe

Dünya yüzeyinin üçte ikisi sularla kaplı olsa da insanlar için kullanışlı su oranı %0.08dir. Birleşmiş Milletler'in raporuna göre

insanoğlu kullandığı suyun %70'ni tarım için harcıyor. Bu kullanma sürati ve methotları ile gidildiği takdirde 2020 yılına şu anda harcanan sudan %17 daha fazla harcamak zorunda kalacağız. Temiz içme suyunun olmaması nedeniyle yılda 30 binden fazla çocuk hayatını yitiriyor. Kapitalist üretim metodu ve üretimde anarşi suyun ekonomik bir şekilde kullanılmasına engel teşkil ediyor. Sulama sistemlerindeki fuzuli harcamalar nedeniyle kullanılabilecek sular israf ediliyor. Suyun fuzuli yerlerde kullanılması sonucunda doğada yaratılan yıkımın en büyük örneği daha önce gazetemiz sayfalarında ele aldığımız Aral Denizi haberinde görülebilir. Yağmur sularının planlı bir şekilde kullanılmaması ve israf edilmesi, yeraltı kaynaklarının aşırı bir şekilde kullanılması, nehirlerin, göllerin ve doğaya dengesini sağlayan bazı bataklık bölgelerin bile kurduğunu gösteriyor. Modern tarımcılık suyun merkezi olarak kontrolünü gerektiriyor. Küçük çaplı üretim üreticiyi yoksul bir yaşama terk ederken aynı zamanda suyun da israfını beraberinde getiriyor. Ancak kapitalist üretim ve dağıtım bu küçük çaplı üretim sayesinde kendini ayakta tutabiliyor. Büyük çaplı üretim aynı zamanda planlı bir ekonomiyi gerektiriyor. Damlama metoduyla tarımsal üretim büyük çaplı üretimle ve planlı merkezi bir yönetimle gerçekleştirilebilir. Doğanın dengesinin sürekli olarak kapitalist üretimle bozulması gelecekte büyük su sorununa neden olacaktır. İklim değişikliği bu su sorununa paralel olarak gelişiyor. Bu anlamda BM raporunun su sorunu ile

ilgili verileri korkutucu olsa da kapitalist emperyalistler tarafından ciddi olarak ele alınamayacaktır.

Çocuklar gözlerimizin önünde ölüyor

Dünyaca meşhur "Save The Children" (Çocukları Koruma) Vakfı hazırladığı son raporda her yıl bir milyon çocuğun ve 70 bin civarında çocuk yaştaki annelerin öldüğünü bildiriyor.

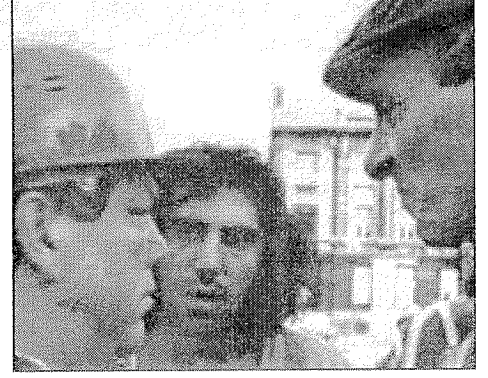
"Çocuklar Çocuk Yapıyor" isimli raporda sadece geri kalmış ülkelerde değil Batı ülkelerinde de çocuk yaştaki annelerin kendilerini geliştirmeden evlendiklerini ve çocuk yaptıklarını ele alıyor. Özellikle yeterli eğitim almayan kızların erken yaşta evlenmeleri ve çocuk yapmaları hamilelik döneminde gereğini yapmalarını nedeni ile bir dizi sorunlar yaşıyorlar. Raporda İskandinavya ülkeleri en iyi durumda ülkeler olarak nitelenirken ABD ise bu konuda az gelişmiş ülkeler arasında yer alıyor. Raporda çarpıcı bir istatistik ise geri bırakılmış ülkelerdeki verilerdir. Bu verilere göre geri bırakılmış ülkelerdeki anneler çocuklarının bir yıl içerisinde ölme olasılığı, İskandinavya ülkelerine oranla 26 kez daha fazladır. Bu annelerin hamile iken ölme olasılığı yine İskandinavya ülkelerine oran 750 kez daha fazladır. İnsan öldürmek sadece savaşla olmuyormuş demek. Onları aç ve basit sağlık olanaklarından yoksun bırakarak da "rahatça" öldürmek mümkün.

Sümerbank'ın özelleştirilmesine karşı mücadele devam ediyor

Türkiye'de Sümer Holding'e bağlı 5 fabrikasının özelleştirilmesi için 29 Mart'ta ihale teklifleri açılmıştı. 5 Mayıs'ta sona erdi. Özelleştirmeye karşı ayağa kalkan çalışanlar Türkiye'nin dört bir yanında mücadelelerini artırdılar. Bakırköy Sümerbank işçileri özelleştirmeye karşı tek çözümün fabrikada üretimin yeniden başlaması olduğunu söylediler. Fabrikanın önünde nöbet tutan işçiler "işimizi ve iş yerimizi istiyoruz" diyerek kendilerinin başka yerlere nakledilmelerini reddediyorlar. Diyarbakır'da ve Van'da deri işletmeleriyle pamuk işletmeleri fabrikalarına da teklifler verilmesine karşın bu bölgelerde işçilerin reaksiyonlarının tam olarak nasıl olacağı zaman içerisinde belli olacaktı.

İşçiler köle gibi çalıştırılıyor

Kıraç'ta Net Plastik fabrikasında işçiler insan yerine konmuyor. Sabahın saat 9undan gecenin saat onikisine kadar bazen da hiç durmadan 30 saat çalışan işçiler yöneticilerin keyfi idaresi altında ezilmektedir. Kıraç fabrikasında çalışan işçilerden gelen haberlere göre fabrika müdürünün yorgunluktan enerjisi kalmayan işçileri sürekli olarak çalıştırdığı azıcık istirahat için ara veren işçilere ise ağır küfürler sarfettiği bildiriliyor. Fabrika sahipleri ve yöneticilerine sorunlarını dile getirmek

isteyen işçiler ise işten çıkarılıyor. Uzun saatler çalışan bu işçilerin aylık ücretlerinin 375 milyon TL. ek mesai ile birlikte en fazla 500 milyon TL'yi bulmaktadır. Bütün yaşamını fabrika ortamında geçiren işçiler aileleri ile bağlarını koparacak noktaya geldiler. Aile yaşantıları yok olan ve bu konuyu gündeme getirip şikayette bulunan işçiler işten atılıyorlar. Bu durum işçilerin ailelerini açlıkla yüzyüze getiriyor. İnsana değer verdiğini iddia eden kapitalistler bu uygulamalarıyla işçileri insan olarak görmediklerini gösteriyorlar.

Batman'da işçiler eylemde

Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı (TPAO) Batman İşletmesi 125 işçiyi 9 aylığına işe almıştı. Ancak şirket yöneti-

cileri işçilerin bu süresini 6 aya düşürerek 9 aylık işleri 6 aya tamamlamayı hedeflediler. Bu karara karşı gelen işçiler Batman Bölge Müdürlüğü binası önünde eylem yaptılar. Bölge Müdürlüğü'nden gelen işçilerini çalışma süresini 6 aya indirme kararı Genel Merkez'den gelmişti. Ancak işçiler iş durumlarının iyileştirilmemesi halinde eylemlerine devam edeceklerini açıklayarak eski iş mukavelelerinin geri iadesini talep ettiler.

Avrupa demokrasisinin sınırı

Beş yıldır internet üzerinden yayın yapan www.aydinlanma.com'a Almanya'da sınırlama getirildi. Almanya'da bir web sunucusundan hizmet alan internet yayını web sunucu firmanın hiçbir gerekçe göstermeden 6 Mayıs tarihinde yayınları engellemesi büyük bir tepki ile karşılandı. Web yayını kuruluşunun tüm girişimlerine rağmen web sunucu firma web üzerinden yayınların durdurulması ile ilgili ikna edici hiçbir yanıt vermedi. Belli ki Avrupa demokrasisindeki sınırlamalar web hizmet sağlayıcılarını da kapsamaktadır. Konuyla ilgili bir açıklama yapan web yayını sorumlusu Hikmet Acun bu sınırlamanın Alman İş İstihbaratı'yla bağlantılı olduğunu söyledi. Buna rağmen internet üzerinden yayınlarını durdurmayacaklarını açıkladı.

Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...**Kulis**

Halil Yılmaz

Seyircisi az!

"Seyircisi az olan filmlere ödül veriyorlar" diyor Yılmaz Erdoğan İstanbul Film Festivali'nde ödül almayınca. Malum çektiği "Vizontele" filmleri gişe rekorları kırdı Türkiye'de. Büyük bir kitle izledi yani. Ödül verilmeliydi yani. Eğer iyi filmler olmazsa neden bu kadar kişi izlemişti ki bu filmi?

Sinema dünyasında hep çok izlenen filmler iyi olur seyircinin gözünde. Dergiler hasılatları yazar. Seyirciler

arasında da "bak bu film gişe rekoru kırmış" muhabbetleri geçer. Hasılat rekoru kırmışsa iyidir. Mesela Harry Potter. En çok hasılat yapan filmlerden biri. Hem de serisinde de bu başarıyı yakalamış. Yani iyi bir film. Yönetmeni iyi, senaryosu iyi, oyunculuk iyi, ışıkçısı iyi...

Birkaç film adı sorayım size. Fahrenheit 451, karanlıkta dans, the tenant, and the ship sails on.... Ve yazamadığım binlerce film adı. Bunları

duydunuz mu hiç? Hiç izlediniz mi? Acaba nasıl gişe hasılatları yaptılar? Fazla duyulmadıkları ya da fazla popüleritesi olamadığı için bu filmler iyi değil mi? Bu filmlerin kalitesini size söyleyeyim mi? Vizontele gibi filmleri toplayın alın onların yönetmenlerini de binle çarpın ancak o zaman bu filmlerin kalitesinin yarısına ulaşabilirler.

Sinema dediğimiz beyaz perdedeki büyü sanat bu kadar ucuz insanların ve destekçilerinin ellerine düştü. İste-

diklerini istedikleri zaman oturtuyorlar beyaz perdeye en yakın olan koltuğa. Sonra konuşturuyorlar Yılmaz Erdoğan gibilerini. "seyircisi az olan filmlere ödül veriyorlar" diye. Kimse izleyememiş olabilir bu gibi filmleri ama yönetmeninden ışıkçısına kadar bütün kadro hakkını veriyor beyaz perdedeki büyü sanatı. Ön koltuklarda oturanlar gibi değil yani. Hani herşeyi, özellikle sanatı, para basma makinesi olarak görenler gibi değil yani...

Tekilden çoğula, bireysellikten toplumsallığa tiyatroyla adım adım...**Hazırlayan: Yılmaz Özenç**

Eğer sahne dışında rol yapıyorsanız iyi bir tiyatrocu olamazsınız. Sadece tiyatroyu rol yapmak olarak algılıyorsanız gerçekten sanatın ne olduğunu kavrayamamışsınızdır.

Tiyatro bir yoldur. Amaca ulaşmak için kullanılan derinlemesine bir yol. Bilinçli insan, bilinçli toplum yaratılabilir bu vesileyle. Önemli olan o yolu kullanabilmektir. "Tekilden çoğula, bireysellikten toplumsallığa" açılan bu yolda ilerleyen tiyatro gruplarına ihtiyaç vardır insanların önünün açılması için. Bu bağlamda daha önceki röportajlarımızdan da bildiğimiz Tiyatro Ekim'in yönetmeni Halil İbrahim Demir ile bir söyleşi gerçekleştirdik. Bu seneki oyunlarından tiyatronun sorunlarına kadar bir çok konuyu konuştuk.

-Tiyatro Ekim'in çalışmaları hakkında bizi bilgilendirir misiniz?

-İ.D. : Bu sezon Bertolt Brecht tarafından oyunlaştırılan Maksim Gorki'nin "Ana" romanını sergilemek için çalışmalarımıza devam ediyoruz. Haziran ayı içerisinde seyirciyle buluşturmak istediğimiz Pelagea Vlasova'nın bizlere ve seyircilere çok şeyler öğreteceği inancı içerisindeyiz.

-Çalışmalarınızda yaşadığınız zorluklar sizleri nasıl etkiliyor?

-İ.D. : Öncelikle maddi sorunlarımız var. Bu aslında amatör tiyatro gruplarının ortak sorunudur. Belirli bir maddi kaynağımızın olmaması nedeniyle dekor, kostüm ve teknik ekipmanları karşılamakta büyük zorluk çekiyoruz. Tabii ki bunun, bir grubu olumsuz şekilde etkilemesi doğal. Ama Tiyatro Ekim içinde bulunan bütün arkadaşlarımız bu sorunlara yabancı olmayışının verdiği tecrübeyle ve tiyatroyu bir vakit geçirme aracı değil gerçek bir sanat, toplumu bilgilendirme aracı olarak gördüğü için bu zorlukların üstesinden geliyor. Bunu "Grev", "Bir İshak'sın Bir Cemil", "Savaş ve Barış" ve Tiyatro Ekim'in altına imzasını attığı bütün oyunlarda kanıtladığı kanısındayım.

-Kadronuzun hepsinin genç arkadaşlardan oluştuğunu biliyoruz. Bu gerek sizin için gerekse de tiyatronun diğer üyeleri için bir zorluk teşkil

ediyor mu?

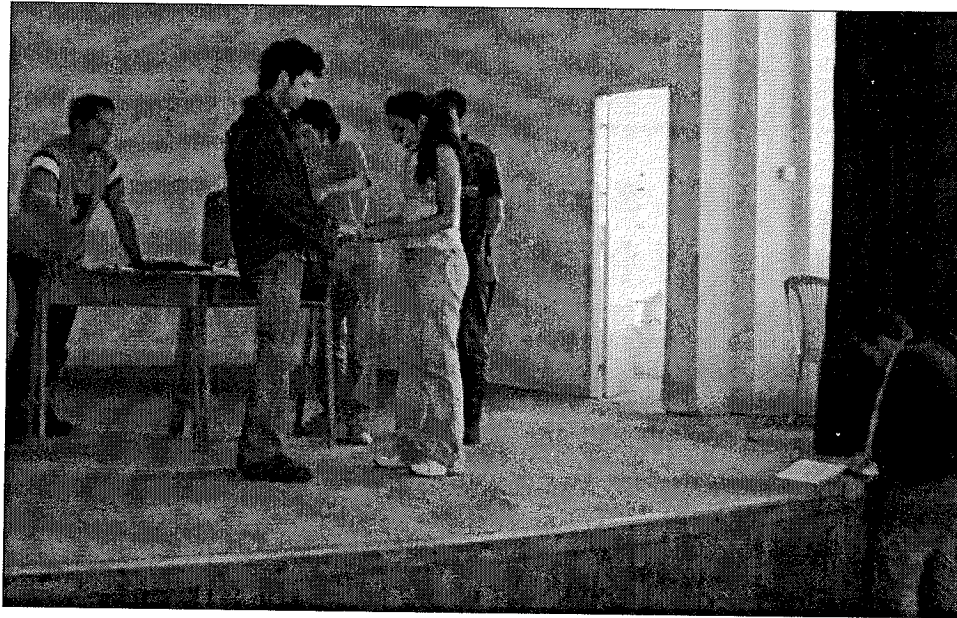
-İ.D. : Bu soru da sanki ben yaşlıymışım gibi bir durum çıkıyor. Ama ben 24 yaşımdayım. Yani ben de gencim. Şu anda çalıştığımız grubun yaş ortalaması 17 olmasına rağmen bir çok önemli ve adada ilk olan oyunlara imzamız attık. Benim yaşadığım en büyük sorun, oyuncularımın önceden bir tiyatro eğitimi almamasıdır. Fakat bu gençlerin tiyatroya bakış açısı ve bu işi ciddiye alışları bütün sorunlarımızı ortadan kaldırıyor.

■ Eğer sahne dışında rol yapıyorsanız iyi bir tiyatrocu olamazsınız. Sadece tiyatroyu rol yapmak olarak algılıyorsanız gerçekten sanatın ne olduğunu kavrayamamışsınızdır

Sadece tiyatroyu rol yapmak olarak algılıyorsanız gerçekten sanatın ne olduğunu kavrayamamışsınızdır. Yani sahne dışında neyseniz sahneye çıktığınızda da öyle olmalısınız. Oyuncu arkadaşlarımız da benim bu düşünceme katıldıkları için hiçbir sorun yaşamıyoruz. Hatta zamanımızın çoğunu bir-birimizle geçiriyoruz. Bu bizi oyuncu-

yönetmen ilişkisi kalıbından kurtarıyor. -Bu durum disiplin sorunu doğurmuyor mu?

-İ.D. : Disiplini despotluk olarak algıla-

-Çoğu lise ya da üniversite öğrencisi. Bütün zorlukların üzerine bunu da düşündüğümüzde oldukça zorlanıyor olmalısınız.

-İ.D. : Mesela en küçük oyuncumuz 12, en büyük oyuncumuz da 24 yaşında. Bu iki oyuncumuz iki kez aynı sahnayı paylaştılar. Yaş farkına bakmadan birbirleriyle en iyi şekilde uyum gösterdiler. Bu iki oyuncum gibi kadromda 15 oyuncum bulunuyor.

-Peki sahne dışında yaş farkından kaynaklanan uyumsuzluk oluşmuyor mu?

-İ.D. : Eğer sahne dışında rol yapıyorsanız iyi bir tiyatrocu olamazsınız.

mayalım. Eğer disiplin istiyorsanız, ki bu gereklidir, kadronuzun bu işi ciddiye almasını sağlamalısınız. Sanatın ne kadar önemli bir iş olduğunu, topluma bir nevi ayna görevini yaptığını oyuncularınıza kavratmanız gerekir. Disiplini ancak böyle sağlayabilirsiniz. Despotlukla değil.

-Oyuncular tiyatro ve okulu birlikte götürebiliyorlar mı? Yani demek istediğim 12 yaşında biri için hem tiyatro hem okul nasıl bir arada gidebiliyor?

-İ.D. : Aslında bu soru hem tiyatro hem okul hem de iş diye olmalı. Çünkü o 12 yaşındaki oyuncumuz bu üçünü bir arada götürüyor. Ve 12

yaşındaki oyuncumuz gibi oyuncuların yarısından fazlası aynı durumda. Gerçekten zor oluyor. Ama baştan beri söylediğim sanata bakış açısı ve tiyatroya inanç bu zorlukları aşmak için bizi kışkırtıyor. Aslında sergilediğimiz bütün oyunlar, oyuncu arkadaşlarımızın yaşadıkları gerçeklikten kopuk değildi. "Grev'de Kıbrıslı işçilerin insanca yaşamak için greve inmeleri, "Savaş ve Barış", "Bir İshak'sın Bir Cemil" oyunları toplumun sorunlarını seyirciye gösterdik. Bunlar sadece oyuncularımızın değil bütün toplumdaki, bütün kesimlerdeki her insanın yaşayabileceği gerçeklerdir. Keza "Ana'da da bu gerçeklere uzak değiliz. -Günümüzde tiyatro grupları genellikle bilinen ve revaçta olan oyunları sergiliyorlar. Bu belki maddi kaygılardan belki de insanlar böyle istediği için böyle oluyor. Tiyatro Ekim'in bu konudaki yaklaşımı nasıldır?

-İ.D. : Biz de bir şeyler kazanmak istiyoruz. Ama bu kazanç ticari değil.

Bizim kazanç anlayışımız; oyun bitişinde seyircinin kafasında soru işaretleri oluşmasıdır. Seyirciye bir şeyler verebilmektir. Görmek istemediği gerçekleri göstermektedir. Bu yüzden ticari bir kaygımız yok. Bizim için sanat, bir para basma makinesi değil bilinçli insanı dolayısıyla bilinçli toplumu yaratmak için bir araçtır. Yaşadığımız bu sistemin getirdiği bazı yozlaşmışlıklar bizleri olumsuz etkiliyor. Günümüzün tiyatro gruplarına gelince, revaçta olan oyunları sergilemeleri bence çoğu ticari kaygı değil de oyundan korktukları için bu oyunları sergileyemiyorlar. Yani ayak uyduruyorlar. Burada sanatçının ne demek olduğunu sorgulamamız lazım. Sanatçı topluma yön veren mi, yani gerçekleri gösteren mi ya da doğrulardan korkup, yanlış yolu izleyip insanları uyutanlar mı? Bu soruyu cevaplamak gerekir. O zaman sanatçının kim olduğunu anlarız.

-Sizce cevap hangisi?

-İ.D. : Tabii ki doğruları korkmadan, tüm gerçekliğiyle gösterebiliriz.

-Bu güzel sohbet için çok teşekkür ederiz.

-İ.D. : Ben size teşekkür ederim.

1 Mayıs'ın Tarihçesi

sayfa 5'ten devam

Aynı yıl Kıbrıslı Türk sendikaları kurulmaya başlar ve daha sonra Kıbrıs Türk İşçi Birlikleri Konfederasyonu (KTİBK) adında birlik oluştururlar. Ama her şeye rağmen Kıbrıslı Türk işçilerin yaklaşık yarısı PEO'da örgütlü kalmaya devam eder.

Kıbrıs Maden Şirketi 1946 yılında yeniden açılır. Şirketin başında ünlü anti-komünist Hendricks vardı. Kıbrıs Maden Şirketi, hem ekonomik etkinliğinin çapı hem de işçiler karşısındaki politikası açısından İngiliz Sömürge Yönetimi'nin göz bebeği idi. Şirket politikası edindiği engin işçi düşmanı deneyimi ile aynen sürüyordu. Bölünmüş işçi sınıfı "komünistleri şimdi durduramazsak gelecekte önlerine geçemeyiz" diyen ve bu düşüncelerinin gereğini yapmak kararlılığını gizlemeyen Hendricks karşısında çaresiz kalmıştı. 1947 yılı başlarında ortam hızla gerilmeye başlar. Sendikalar hiç bir taleplerine olumlu cevap vermeyen azgın anti-komüniste karşı birlikte hareket etmeye başlar. İşbirliği gittikçe gelişir.

Nisan 1947 sonunda, Kıbrıs Türk İşçi Birlikleri Konfederasyonu ve Kıbrıs İşçi Federasyonu, 1925 yılındaki ilk örgütlenme günlerinden beridir yapamadıklarını yapmaya, 1 Mayıs'ı işçi kasabası Lefke'de birlikte kutlamaya karar verirler. 1 Mayıs'ın tatil ilan edilmesi talebi tabii ki öfke ile red edilir.

İşçilerin, 1 Mayıs eylemine katılmaması için alınan önlemler işe yaramaz ve iş bırakan madenciler aileleri ile birlikte iki koldan Lefke kasaba merkezine yürürler. Herkes şaşkındı, hükümet, şirket ve hatta işçiler. Tüm önyargılar yıkılmış Kıbrıslı'lar etnik ayrımları bir tarafa itip aynı alanda Kızıl Bayramı kutluyorlardı. Sendika binasına Türkçe ve Rumca "Yaşasın Kızıl(Kırmızı) 1 Mayıs" pankartı asılmıştı. O sırada Şirket araçları Lefke'de dolaşp hoparlörlerle eyleme katılan işçilerin bunun sorumluluğuna katlanmak zorunda kalacaklarını duyuyordu. 1947 yılı sonunda toplu sözleşme görüşmeleri çıkmaza girer. İş,

birlikte 1 Mayıs kutlamaya kadar götüren sendikalar adanın lanetlileri idiler. Kabul edilebilecek sınırların çok ötesine geçilmişti. Birleşmiş sendikalar ise güçlerinin farkındaydılar. 8 Ocak 1948 de iki federasyon her türlü iş birliğini öngören bir protokol imzalarlar. 13 Ocak'ta ise Kıbrıs tarihinin en önemli grevi başlar. Kıbrıs'ın birçok yerinde madencilerin grevine destek grevleri ve 9 Şubat'ta da Ada çapında genel grev yapılır. Adalılar'ın işçilerine verdikleri içten destek, işverenin direncini kırmak içindi. Ama bilmiyorlardı ki bu sadece "günahlarının" çapını büyütüyordu. Kıbrıs'ta, henüz sınırlarla bölünmemiş bu küçük ülkede, gönüldeki bölünmüşlük dokunulmazdı. Tehlikelerin en büyüğü yüreklerin aynı şey için atmasıydı.

İşveren için taleplerin maliyetinden çok işçilerin birlikte hareketi önemliydi. Kıbrıs'ta faaliyet gösterdiği 62 yıl boyunca, ülkemizin kaynaklarından tespit edilebilmiş 30 milyon ton bakır madeni konsantrasyonu, 2,5 ton altın, 80 ton gümüş ve tespit edilememiş daha nice değeri alıp götüren, karşılığında ise 50 milyon tondan fazla atık bırakan Şirket için yatırımlarının gelecekteki güvenliği her şeyden önemliydi. Kıbrıslılar emperyalist olmayanın en önemli temsilcilerinden biri ile kavgaya tutuşmuştu. Şirketin direncine, hükümetin desteği eklenir. Grev kırıcılar getirilip çatışma çıkarılır. Polisler işçileri kurşun yağmuru tutar. Sayısız işçi gözaltına alınır. 78 işçi tutuklanıp yargılanır, 2 yıla kadar hapis cezalarına mahkum edilir, ama grevi kırmak mümkün olmaz. Tek çare kalmıştı, İngiliz Emperyalizmi'nin uzmanlık alanı... 1945 yılında Kıbrıs Türk "liderliği", Sömürge Yönetimi'nin desteği ile kurulan KATAK çatısı altında birleşmişti. Bu birlikten kısa süre sonra liderlik kavgası yüzünden ayrılıklar baş göstermiş, birlik etkinliğini yitirmiş, önce Dr. Küçük sonra Necati Özkan ayrı partiler kurmuşlardı. O sıralar Kıbrıs Türk halkı içerisinde tek örgütlü güç sendikalardı. Liderliğin yolu

sendikaların desteğinden, yani greve destekten geçiyordu. Dr. Küçük elindeki Halkın Sesi gazetesi ile grevçilere ihtiyaç duydukları basın desteğini sağlar. Lefke'ye gelip işçilere moral verir. Toplantılara katılıp konuşmalar yapar. Toplantılara katılanlar arasında genç avukat Rauf Denktaş da vardı. Önce Rum sağıcılar devreye sokulur, Ortodoks Kilisesi Başpiskoposu işçilere işbaşı yapmaları için çağrı yapar, Rum sağıcı sendikalar ve milliyetçi parti KEK grev kırıcıları teşvik eder, ardından Dr. Küçük saf değiştirir ve bu kez grev kırıcı Kıbrıslı Türk işçileri örgütlemek üzere Lefke'ye gelir. Mayıs başına gelindiğinde maden işletmeleri yarım kapasite çalışır durumda idiler. Hızla güç kaybeden sendikaların 1 Mayıs'ı kutlama girişimleri olmaz ve 16 Mayıs'ta ağır bir yenilgi ile grev sona erer. AKEL ve PEO, şirket müdürü ile hesaplaşmalarını basın yolu ile sürdürmeye devam ederken, Kıbrıs Türk Sendikaları da grevden 3 gün sonra çıkarmaya başladıkları Emekçi isimli ilk Kıbrıs Türk işçi gazetesi yoluyla Dr. Küçük ile hesaplaşmaya başlarlar. Emekçi yaklaşık 1 yıl sonra Dr. Küçük'e hakaretten ağır para cezasına mahkum olur ve kapanır. Dr. Küçük önündeki tüm engelleri aşarak Kıbrıs Türk Toplum lideri olurken, Kıbrıs Rum toplumunda "Enosis", Kıbrıs Türk toplumunda ise "ya taksim ya ölüm" sloganı her zamankinden daha fazla taraftar toplamaya başlamıştı.

Yer altı teşkilatlarının etkinliği ve iki halkın çatışmasına rağmen sendikaların etkinliği de sürmeye devam eder. Kıbrıs Türk sendikalarındaki solcu işçi önderleri ve PEO üyeleri tüm olumsuz koşullara rağmen Kıbrıs Türk muhalefeti örgütlemeyi sürdürürler. Ama 10 yıl boyunca iki halkın birlikte kutlayacağı ikinci 1 Mayıs'ı örgütlemeyi göze alamaz. Toplum liderliği ve muhaliflerinin iyice belirginleştiği bir dönemde, 1 Mayıs 1958'de, Kıbrıslı Türk solcular o günahı bir kez daha işlerler. Dr. Küçük'ün şiddetle kınadığı eylemin gecesinde hemen karşılık gelir. Solcu

Kıbrıslı Türklerin lokali durumundaki Lefkoşa Türk Eğitim-Spor Kulübü basılıp tahrip edilir. Yeni "önlemlerin" gelmesi de gecikmez. Türk Mukavemet Teşkilatı (TMT) dağıttığı bildirilerle, PEO dan istifa etmeyen Kıbrıslı Türk işçilerin cezalandırılacağını duyurur. 22 Mayıs'ta PEO Türk Şubesi Başkanı kurşunlanır, iki gün sonra bu kez bir başka Kıbrıslı Türk aydını, İnkılapçı (Devrimci) gazetesi yazı işleri müdürü Fazıl Önder öldürülür. 29 Mayıs'ta ise yakılıp tahrip edilen Eğitim Kulübü yönetim kurulu üyelerinden Ahmet Yahya öldürülür. Sömürge yönetimi, katilleri bir türlü "bulamıyordu" ve istenen gerçekleştirilmedi. Gazeteler öldürülmekten kurtulmak için PEO'dan istifa ettiğini bildiren ilanlarla dolmaya başlamıştı. Yoğun istifalara rağmen saldırılar devam ediyordu. En son önlem olarak ise Kıbrıs Türk İşçi Birlikleri Genel Sekreteri görevinden "alınır". Artık kimse iki toplumlu 1 Mayıs'ı düşünmeye bile cesaret edemezdi.

Son ortak 1 Mayıs kutlama girişimi 1990 yılında gerçekleşir. Kuzeyde bir grup Halk-Der üyesinin kurduğu Özgürlük dergisi ile, güneyden, Duvarların İçinden dergisi, tüm yasaklamaları aşmayı başararak ortak bir afiş yaparlar. 30 Nisan gecesi afişler duvarlarımıza yapıştırılmaya başlanır.

Kıbrıslı Türkler, 1977 yılından beridir her yıl düzenli olarak 1 Mayıs'ta alanlara çıkıyorlar. Kıbrıslı Rumlar da öyle. Durdurulamayan Kıbrıslı Türklerin yakıtları ateş bütün adayı sarıyor. 23 Nisan 2003'de sınır kapıları açılıyor. Ve yıllar sonra 2003'de 1 Mayıs ortak olarak çokkulu bir şekilde kutlanıyor. Referandum sonrası Rum tarafının "hayır"ından sonra kuzeyde CTP, güneyde ise AKEL'in önderliğinde estirilmeye çalışılan milliyetçi rüzgara karşı da yine, kıskırtmalar ve engellemelere rağmen 2003'deki gibi kitlesel katılım olamasa da, 2004 1 Mayıs'ını Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Rum halkı inadına ortak kutladılar.

Not: Önümüzdeki sayıda Türkiye işçi hareketinin tarihçesi yayınlanacaktır.

Irak'a özgürlük getireceğini söyleyen ABD işgali altındaki bir Iraklı'nın yaşadıkları

Nazlı Şahin

Irak'a özgürlük getireceğini söyleyerek 1 yıldır işgal altında tuttuğu Irak'ta Irak halkına işkence yapan emperyalist güçlerin yaptıkları insanlık dışı işkencelerin üzerini kapatmaya çalışan ABD, İngiliz ordu mensubu askerlerinin yaptığı işkenceleri kınadığını açıklıyor, sanki kendi askerleri süttten çıkmış ak kaşıktır da, hiç utanmadan, sıkılmadan, hiç haberi yokmuş gibi davranıyor.

İngiliz ordusu, Iraklılar'a yönelik korkunç işkenceleri kanıtlayan fotoğrafların "gerçek olmadığını" ileri sürüyor. Amerikalılar, birkaç askeri "kınayarak" işkenceyi "münferit vaka" olarak göstermeye çalışıyorlar. Gerçekleri anlatan Iraklılar'ın sesi ise "duyulmuyor".

Diha el Suveyri, iki kez Bağdat'taki Ebu Garib Cezaevi'ne düştü. Biri Saddam Hüseyin iktidarında, diğeri ise Amerikan işgali altında. Suveyri, Saddam'ın işkencelerini bile, Amerikalılar'ın yaptığı aşağılamalara tercih ettiğini söylüyor. 30 yaşında bir işçi olan El Suveyri, Şii lider Mukteda Sadr'ın Mehdi Ordusu'na mensup. Saddam rejiminde tutuklandıktan sonra elektrik işkencesi gördüğünü,

dövüldüğünü, askıya alındığını anlatıyor ve devam ediyor: "Ama bunlar, cırılcıplak soyulmanın yarattığı aşağılamadan daha iyiydi. Beni alımdan vurun, ama bunu yapmayın."

Amerikalılar tarafından tutuklanan Iraklılar aylarca, işkence gördüklerini ve aşağılandıklarını söylediler. Ama fotoğraflar ortaya çıkana dek, şikayetler hasır altı edildi. Böylece de, işkenceciler teşvik edilmiş oldu.

Anlatırken zorlanıyor, utaniyor El Suveyri; Iraklılar'ı soyup onlara çeşitli işkenceler yapan Amerikan askerlerinin fotoğraflarını gördüğünde hiç şaşırmadığını belirtiyor. Ekim ayında ABD askerleri tarafından tutuklandığında, "Bir kez ve 15 dakikalığına cırılcıplak soyulduğumu" söylüyor: "Tek tip elbise giymemi istediklerini sanmıştım. İç çamaşırlarıma dek soyundum. Sonra onları da çıkarmamı istediler. İtiraz ettim, ama sonunda onların dediği oldu." Utancından, daha fazla ayrıntıya giremiyor.

Kendisi ve diğer altı Iraklı'nın, başlarına kukuleta geçirildiği halde duvara dayandırıldığını ve çömetildiklerini belirten el Suveyri, "Bizi anlatamayacağım bir şekilde tutuldu. Biz öyle dururken incelediler.

Bunun bizi aşağılayacağını biliyorlardı. Gururumuzu kırmak istediler. Hepimiz erkeğiz. Beni dövsünler, tamam. Geçer gider. Ama kimse erkekliğini ayaklar altına almak istemez" diye devam ediyor. El Suveyri, Amerikalıların onu Bağdat'ın Sadr Kent mahallesinde, babası ve kardeşiyle birlikte gözaltına aldığını belirtiyor. Başlangıçta Saddam'ı devirdikleri için Amerikalılara minnet duyduğunu anlatıyor: "Saddam'dan öyle nefret ediyordum ki, Amerikalılar geldiğinde onları kurtarıcı olarak karşıladım. Mutluydum ve onları destekliyordum. Ama kısa süre içinde, kurtarıcı değil işgalci oldukları anlaşıldı. Saddam döneminde biz baskı ve adaletsizliğe boyun eğmedik. Zulme karşı savaşmamız gerekir."

El Suveyri, Amerikalılardan kurtulduktan sonra ABD'den nefret etmeye başladığını ve iki ay önce de Mehdi Ordusu'na yazıldığını anlatıyor: "Eğer Seyyid Mukteda dağılmamızı isterse dağılırız. Ölmemizi isterse ölürüz. Yaşamamızı isterse yaşarız. Bizim Amerikalılarla hiçbir işimiz olamaz."

Tüylar ürperten rapor

ABD'li gardiyanlar ve sorgucuların, Iraklı

tutsaklara yaptıkları işkencelerin, fotoğrafların ortaya çıkmasından önce de ordu yönetimi tarafından bilindiği anlaşıldı. The New Yorker dergisinde yayımlanan özel haberde, daha önce Orgeneral Antonio Taguba tarafından yürütülen gizli bir soruşturmada, tutsaklara karşı "savaş suçu" işlendiği belirtiliyordu. Soruşturma raporuna göre tutsaklara şu işkenceler uygulanmaktaydı: Kimyasal ampullerin kırılması ve içindeki fosforlu sıvının tutsakların üzerine dökülmesi, tutsakların sandalye ve süpürge sapıyla dövülmesi, erkek tutsakların tecavüzle tehdit edilmesi, bir tutsağa ampul ve süpürge sapıyla tecavüz edilmesi.

İşkence fotoğrafları ortaya çıkana dek Ebu Garib Cezaevi'ni yöneten Tuğgeneral Janis Karpinski, işkencenin "askeri istihbarat subayları" tarafından yönetildiğini anlattı. Karpinski, şimdi ise ordu yönetiminin "suçu kendilerine atmaya çalıştığını" belirterek, "Biz harcanabiliriz" diyor.

Bu arada, işkence fotoğraflarını yayınlayan Amerikan CBS televizyonunun, ABD Genelkurmay Başkanı Richard Myers'in kişisel isteği üzerine haberi vermeyi ertelediği öğrenildi. Kanalın "60 Dakika" programı yapımcısı Jeff Fager, Myers'in CBS haber spikeri Dan Rather'ı haber yayınlanmadan 8 gün önce arayarak, "kendilerine zaman verilmesini istediğini" söyledi. Kanal, bu talebi kabul ederek fotoğrafları yayınlamayı geciktirdi.

devamı yan tarafta

İşkencenin ortaya çıkışının detayları!

Irak'ın başkenti Bağdat'ın yakınlarında bulunan Ebu Garib cezaevinde Amerikalı askerlerin Iraklı tutuklulara uyguladığı ve bütün dünyada tepkilere neden olan işkencelere ilişkin soruşturma süreci şöyle:

- 13 Ocak 2004: 800. Askeri Polis Tugayı'ndan bir asker, hapisanede olup bitenler hakkındaki bilgileri üstlerine iletti.

- 14 Ocak 2004: Koalisyon güçlerinin komutasını yürüten ordular arası komutanlık, konuyla ilgili soruşturma başlattı.

- 16 Ocak 2004: ABD'nin Merkez Kuvvetler Komutanlığı (Centcom), "Iraklı tutuklulara koalisyon kuvvetlerinin bir hapisanesinde işkence yapılmasıyla ilgili soruşturma başlatıldığını" açıkladı.

Pentagon sözcüsü de cezai soruşturma açıldığını kaydetti.

- 19 Ocak 2004: Irak'taki ABD birliklerinin başkomutanı General Ricardo Sanchez, konuyla ilgili "derinleştirilmiş idari araştırma" istedi.

- 24 Ocak 2004: Irak'taki Amerikan güçlerinin komutanı General John Abizaid, Irak'taki ABD kara kuvvetlerinin komutanı General David McKiernan'ı soruşturmayı yürütmekle görevlendirdi.

- 31 Ocak 2004: General Antonio Taguba, soruşturmanın başına getirildi ve soruşturma başladı.

- Şubat başı: Kara kuvvetlerinin genel müfettişi, Irak'taki diğer cezaevlerinde ve Afganistan'daki hapisanelerde de soruşturma başlattı.

- 3 Mart 2004: General Taguba, McKiernan'a soruşturmanın ilk bulgularını sundu. Raporu gizliydi, ancak basına sızan bilgiye göre raporda, askeri istihbarat teşkilatlarının isteği üzerine, askeri polis soruşturma prosedürünü değiştirmesi

si gerektiği belirtiliyordu. İstihbarat teşkilatlarından 2 subay ve sözleşmeli 2 sivil uyarıldı.

- 6 Nisan 2004: General McKiernan, General Taguba'nın raporundaki bazı tavsiyeleri onayladı. Askeri polisten 6 asker kınama cezası aldı. Bunlardan ikisi görevlerinden alındı.

- Nisan: ABD Deniz Kuvvetleri genel müfettişi, Küba'daki Guantanamo ve Charleston deniz üslerinde bulunan hapisanelerdeki tutukluluk koşullarını incelemek için görevlendirildi.

- 23 Nisan: Kara Kuvvetleri İstihbarat Teşkilatı Genel Komutan Yardımcısı General Fay, Irak ve Afganistan'daki istihbarat teşkilatlarının çalışmaları hakkında soruşturma başlattı.

- 28 Nisan: CBS televizyon kanalı, işkence gören tutukluların fotoğraflarını 2 hafta gecikmeyle yayınladı.

Hristofyas derhal istifa etmelidir

Özdemir Göçer

(Bu yazı gazetemizin 118. sayısı için hazırlanmıştı. Ancak tamamen bir yanlışlık eseri unutulurak baskıya verilmemişti. Gazetemizin 118. sayısı referandumdan önceki son hafta içinde yayımlanmıştı. Bu yazı zamanında yayımlanabilseydi çok yerinde olacaktı. Ancak yazının içeriği herşeye rağmen geçerliliğini korumaktadır. Önümüzdeki sayılarda Kıbrıs sorunu ve referanduma ilişkin olarak yapacağım değerlendirmeler buradaki tesbitlerimle bağlantılı olacağı için yazının geç de olsa yayımlanmasına gereksemin duyuyorum. Okuyucularımızın bu durumu anlayışla karşılayacağını umarım).

Manzara ilginç mi ilginç! Adamların yaşamları emperyalist sermayeye ve onun yerli işbirlikçilerine hizmet etmekle geçti; hem de öyle sıradan bir hizmet değil, 1. sınıf bir hizmet. Özellikle bir tanesi "emperyalizme hizmet Nobel ödülüne" tartışmasız layık! Ama şimdi emperyalizmin Annan planına karşı çıkıyorlar!! Siz bunların samimi olduklarına inanıyor musunuz? Siz emperyalizmin yeminli uşaklarının emperyalizme karşı tavır alacağına inanabiliyor musunuz? Doğrusu ben inanmıyorum. Bu işin içinde bir bit yeniği var! Gelgelelim manzara bu; yeminli emperyalist uşakları Annan'ın emperyalist çözüm planına hayır diyor, biz komünistler de dahil olmak üzere anti-emperyalistler evet diyor!

Geçmişte Kıbrıs'ta bir çözüm arandığı inancına sık sık kapıldım ve her seferinde de yanıldığımı gördüm. Bu kez nedense Annan planı ile en azından bir tür uzlaşma sağlanacağına inananlar çoğunlukta olmasına rağmen ben bir türlü inanmadım; ve galiba bu kez haklı çıkıyorum. Çünkü Annan planı diye diye bizi götürmek istedikleri köyün minareleri göründü. Annan planı çözümsüzlüğün planıdır. Annan planı Kıbrıs sorununun çözümü için değil çözmemek için titizlikle hazırlanmıştır. Annan planının amacı Türkiye'yi Kıbrıs'taki işgalci konumundan çıkarıp, AB üyeliği önündeki engeli, Kıbrıs sorununun çözmeden aşmaktır. Buna rağmen ben, referandumda Annan planına hala evet demekten yanayım. Çünkü politika söylenenlerin ardında saklanan gerçekleri görebilme ve bunun ışığında tavır

alabilme becerisi gerektirir.

ABD, AB, TC ve YC Kıbrıs sorununun çözmek niyetinde değildir. Onlara göre zaten sorun yoktur! Kıbrıs'ta otuz yıldır savaş yoktur. Onların tek derdi TC'nin başını ağrıtan hukuki sorunları ortadan kaldırmak ve yapabilirlerse anlaşma bile sağlanmadan Kıbrıs'taki bölünmüşlüğü yasal hale getirmektedir. Annan planının niyeti budur. O halde bizim politikamızın hedefi, bu oyunu boşa çıkartmak olmalıdır. Bu oyunu boşa çıkarmanın iki yolu vardır. Birincisi halk ayaklanması ve halk devrimidir. Bunun için yerel ve uluslararası koşullar şimdilik uygun değildir. İkinci yol bizzat planın kendisini kullanmaktır. Emperyalist güçler istediklerini elde etmek için Kıbrıs halkının eline de bir silah vermek zorunda kaldılar. Bu silah referandumdur. Emperyalizmin hedefi referandumdan Kuzeyde evet, Güneyde de hayır çıkarmaktır. Bu sonuç Türkiye'nin başını ağrıtan sorunların giderilmesini sağlayacaktır. Bize düşen görev ise açıkça görülen bu komployu boşa çıkarmaktır. Bunu yapmanın da iki yolu vardır. Referandumda her iki taraftan da hayır veya her iki taraftan da evet sonucu çıkarmak. Her iki taraftan hayır mevcut durumun hiçbir değişikliğe uğramadan sürmesidir. Her iki taraftan evet ise kötü de olsa bir barışın elde edilmesidir.

Bence kötü bir barış, hiç barışamaktan iyidir. Çünkü Annan planı ile ilgili ağırlıklı öne çıkarılan itiraz konuları, ve bilhassa her iki bölgede yaşayacak Türklerin ve Rumların oranı, her devletin idaresinde kalacak toprak oranı, derogasyonlar vs. gibi konular, 5 veya 10 yıl gibi kısa sürelerin sonunda anlamsız hale gelecek, halk günlük yaşamında ne sınırların varlığını farkedecek ne de toplumlar birbirlerinin nüfus yapısından rahatsızlık duyacaktır. Bu nedenlerden dolayı devrimcilerin, uluslararası işçi sınıfı ve halkların çıkarlarını gözetken güçlerin, referandum silahını doğru kullanarak plana evet demesi gereklidir. Geçen sayıdaki yazımda da Kıbrıs tarihinde yaşanan acılarda, yanlış politikaları ile büyük sorumluluk payı bulunduğunu yazdığım AKEL işte böyle bir noktada süreci yine

basiretsizce değerlendirmiş ve cesur bir karar alarak, emperyalist güçlerin oyununu boşa çıkartacak adımı atamamıştır. Referandum silahını kullanmak yerine 2 ay ertelenmesini istemiştir. Ertelenmemesi halinde evet oyu için destek vermeyeceğini söyleyen AKEL bu noktada tam da Rauf Denktaş ile aynı konumda durmaktadır. Sadece söylemleri değil, tavrın içeriği de birebir aynıdır(bazen iki farklı siyaset aynı sloganla birbirine taban tabana zıt hedefleri gösterebilirler. Söylem benzer fakat hedef ayrıdır. Burada ise kesinlikle söylemde de hedefte de birlik vardır) AKEL'in bu hatalı tavrı somut olarak emperyalizme hizmet etmektedir. AKEL lideliğini, derhal tavrını gözden geçirip düzeltmeye davet ediyorum. Emperyalist Annan planı ile ilgili olarak yansıyan manzara, olması gereken manzardır. Emperyalist plana tüm ada solcularının evet demesi, bizleri sanki emperyalist politikalara destek verir konumunda göstermektedir. Gerçekte ise emperyalizmin hazırladığı tuzağı bozmamızın yolu budur; plana evet demek!

Bu noktada AKEL vahim bir hata içindedir.

AKEL'den açıklama bekliyoruz. Kırkdokuz yıldır süregelen Kıbrıs sorununu iki ay daha uzatmanın esprisi nedir? Gereksinimleri duy-mak istiyoruz. Bu iki ay kime ne kazandıracaktır? Vatandaş olup biteni bilmiyor mu? Yoksa Annan planını okuyup öğrenmeye ihtiyaç duyulduğunu mu sanıyorsunuz. Hiçbir durum bugünkünden daha kötü olamaz. Annan planına evet demek için okumaya bile gerek yoktur. Kıbrıs halkının eline ilk defa kendi iradeleri ile, sınırlı seçenekler arasından da olsa, kötü de olsa, bir barış yapma fırsatı geçmiştir. En kötü barış en iyi ateşkesten daha iyidir!

AKEL basiretsizliği ve cesaretsizliği ile bir kez daha olayların peşinden sürüklenmektedir. Halbuki anti-emperyalist güçlerin inisiyatifi elde bulundurmaya gereken çok kritik bir safhadayız. En kötü karar bile bu ortamda kararsızlıktan iyidir. AKEL içerisinde evet kararı alabilecek cesur kadrolar vardır. Hristofyas yönetimi emperyalizmin tezgahladığı oyunları göremiyorsa veya bunlara karşı kararlılıkla mücadele edecek cesareten yoksun ise derhal istifa etmelidir.

Kavgamız
ykavgamiz@yahoo.com
Yusuf ALKIM

Neler oluyor bize II

Geçen sayı yine bu yazı başlığını kullanmıştım.

Bazıları neden diye sorabilir. Bu kesinlikle son zamanlarda moda olan seri yazı yazılar yazmak istememden dolayı değil. Bunun nedeni hala bu sorunun kafamda olması. Bir önceki yazımı bundan tam 14 gün önce yazmıştım. Ve bu süre içerisinde bu soruyu kendime defalarca sordum ve sormaya devam ediyorum.

Dün, uzun bir aradan sonra evde oturup biraz da olsa vakit geçirme imkanı buldum.

Uzun bir süre devam eden yoğunluk, referandum sonrası az da olsa bir miktar azaldı ve ben de babamla oturup kısa da olsa konuşma imkanı buldum.

Babam ilk baştan beri öğretmen kökenli biri olması nedeniyle ve kendi döneminde önemli bir yere sahip olan TKP'yi benimsemiş ve kendisini sosyal-demokrat birisi olarak görmüştür. Neyse biz konumuza geri dönelim.

Dedik ya, uzun bir aradan sonra oturdum ve babamla biraz konuştum.

Konu malum Kıbrıs sorunu ve özellikle referandum sonrası gelişmeler.

Babamla yaptığımız konuşmadan, aslında toplumun büyük bir bölümünde hakim kılınmaya çalışılan bir düşünce ortaya çıkıyor.

Bu düşünce Kıbrıslı Rumlar'a karşı büyük bir tepkiden doğan ve aslında kendisi de farkına varmadan milliyetçi bir çizgiye kayıyor.

Dahası babam okumuş ve eğitilmiş biri olması nedeniyle aslında toplumun düşündüklerinden daha da bilinçli düşünüyor.

Yani aslında babamın söylediklerinin daha da ötesinde düşüncelere saptırılan insanların sayısı oldukça fazla.

Peki bu ne anlama geliyor?

Yani neden Kıbrıs Türkü böylesi milliyetçi bir çizgiye getirilmek isteniyor?!

Bunu anlamak için öyle çok fazla kafa patlatmaya hiç gerek yok aslında.

Bugüne kadar dünyada yaşanan bir çok etnik çatışmaya ve pompalanan milliyetçi duyguların kaynağına, dahası biraz gerilere giderek adamızın tarihine bakacak olursak, bunu kolayca anlayabiliriz.

Hatırlayın nasıl kurduruldu CIA tarafından EOKA ve TMT, Hatırlayın nasıl vurduruldu barış yanlıları hain diye,

Hatırlayın nasıl böldürüldü işçi hareketi AKEL'in ENOSİS'i desteklemesi ile...

Peki kimdi bunları yaptıran?

Bugün ayaklarına kapandığımız ve barış dilendiklerimiz değil miydi yoksa?

Eğer onlarsa ve herkes biliyorsa bunu, neden oturup da düşünüyoruz neden bugün böylesi milliyetçi duygulara kapıldığımızı?

Bugün toplumumuzda özellikle AKEL'e karşı çok büyük bir tepki hatta kin vardır.

Bunun nedeni birilerinin AKEL'i hedef göstermesi ve medyanın da buna uyarak toplumu bu yönde yönlendirmesidir.

Sakin kimse kıpır da AKEL'in avukatlığını ya da yarıdakılığını yaptığımızı falan söylemesin!

Uzun yıllar boyunca birileri AKEL'i kardeş parti olarak kabul ederken, bizler AKEL'i eleştiren tek sol siyasetçi ve o zamanlar bizim bu eleştirilerimiz nedeniyle herkes bize kinle bakıyordu. Evet AKEL'in hataları çok büyüktür. AKEL geçmişte olduğu gibi bu gün de hata yapmıştır.

ENOSİS'e destek vermekle, 1950 sonrası işçi sınıfı hareketini bölen AKEL'in ta kendisidir.

Ve bugün referandumda "EVET" demeyerek, adanın taksim edilmesi tehlikesini yükselten yine AKEL'in ta kendisidir.

Peki bizim bunun üzerine yapamamız gereken şey nedir? Eğer AKEL'e saldırarak onu yıpratmak ve siyasi rant elde etmek istiyorsak durmayalım, ama bunun adayı Taksim'e götürmek anlamına geldiğini de unutmayalım.

Gel gör ki, eğer amacımız adamızı bütünleştirmek ve ortak vatanı yaratmaksa, şimdi AKEL'e saldırma zamanı değildir.

AKEL eğer hata yapmışsa tarih ve halk onu yargılayacaktır. Ama eğer AKEL'in hatası varsa ve bizler bu hatanın adayı bölmesine müsaade edersek, bizlerin hatası çok daha büyük olacaktır.

1950'lerde buna müsaade ettik ve işçi sınıfı hareketi bölündü, bugün 2000'lerde buna müsaade etmeyeceğiz.

Bugün perdenin gerisindekileri görebilecek kadar açıktır gözümüz.

Ve biliyoruz ortak vatan için, Güney'deki tüm siyasi yapılarla ortak mücadeleyi yükseltmemiz gerektiğini.

Bu Memleket Bizim Platformu'nu tüm Kıbrıs çapında oluşturup, Kuzey'de yıktığımız statükoyu, Güney'de de yıkmamız gerektiğini.

Bizler yıllarca ortak vatan için mücadele ettik ve şimdi adamızı bölen olmayacağız, olmamalıyız.

Amerika ve AB gibi güçlerin hazırladıkları milliyetçilik tuzağına düşmeden, el ele verip, adamızın hem kuzeyini, hem güneyini şövenist duygulardan arındırıp bir barış adasına dönüştüre-

ceğiz.

İşte o zaman hesabı olanlar, hesaplarını soracak! Bu sadece AKEL'in hesabıyla da sınırlı kalmayacak!

Adamızda Amerika'nın ve AB'nin uşaklığını yapıp, milliyetçiliğe ve ayrılıkçılığa hizmet eden herkesten hesap sorulacak!

İnadına ortak 1 Mayıs

Kıbrıs'ta işçi sınıfının Birlik Mücadele ve Dayanışma Günü olan 1 Mayıs engellemelere rağmen birlikte kutlandı. Güney'de sabah saat 10:00'da yapılan 1 Mayıs kutlamalarına Kuzey'den KSP Gençlik Birimi ve BKP parti bayraklarıyla katıldılar. Geçen yıl Güney'de yapılan 1 Mayıs kutlamalarına kitlesel katılım bu yıl

haykıldılar. "Savaşa Karşı Barış, Sömürüye Karşı Savaş, Barış için İleri, Emperyalist Savaşa Hayır, Ayrılıkçı ve Taksimci Adımlara Hayır, Yaşasın 1 Mayıs Biji Yek Gulan" gibi,

tilar. Genelde Türk tarafındaki mitingleri izlemeyen Rum resmi medya kurumu RİK'in de gece boyunca çekim yapıp, insanlarla röportaj yapması dikkat çekti.

Papadopoulos'un OHL'si birleşti, adamızın birleşmesi Kıbrıs Türk'ünün AB'ye taşınması engellendi, her iki lider de bizleri temsil yeteneğini kaybetmiştir, gökyüzünün tamamı aydınlana kadar mücadelemiz sürecektir" dedi. Ali Gulle ve Aslan Bıçakçı ise, "Referandumu önleyenler sandığa

Türkçe, Rumca ve Kürtçe pankartlar taşındı.

Mitinge kısa bir süreliğine Başbakan Mehmet Ali Talat da katılarak meydanda toplanan kitleye seslendi, "Büyük bir mücadele verdik ve Kıbrıs Türk'ünün barış istemini dosta düşmana duyurduk, ancak bir kazaya uğradık ama bu bizi yıldıramaz, çözüm gerçekleştirene kadar

Bizim Platformu"adına mitingde, KSP Siyasi Büro Sorumlusu Mehmet Süleymanoğlu, CTP Genel Sekreteri Ferdi Sabit Soyer, Dev-İş Başkanı Ali Gulle, Türk-Sen Başkanı Arslan Bıçaklı, eski Rum milletvekili "Evet İçin Platform"

mücadele devam edecektir" dedi. Talat referandumun ardından Kıbrıs Türk halkına uygulanan haksız tecrit politikasının sona ermesi için yoğun bir çalışma başlattıklarına da dikkat çekti. KKTC tarihinde ilk kez bir Başbakan 1 Mayıs işçi sınıfı bayramı kutlamalarına katılmış oldu.

temsilcisi Takis Hacitimirtiu, "Evet için sol inisiyatif" adına Kostis Ahniyotis birer konuşma yaptılar.

M.Süleymanoğlu konuşmasına "Kıbrıs'ın ağır barış işçileri hoşgeldiniz" diye başlayarak, "İşçinin, emekçinin, ezilen halkların mücadelesinde, Kıbrıs halkının onurlu mücadelesine devam ediyorsunuz, başınızı kaldırın ve dünyaya bakın, Filistin çocuklarına bakın, Irak halkının içinde yüzdürüldüğü kan gölüne bakın, emperyalizm halklara barış getirmez, barışı ancak bizler getirebiliriz. Bu barış kavgasında ne Denktas ne de Papadopoulos bizleri geriye çeviremeyecektir" diyerek

Rum tarafında "evet" kampanyası yürüten grupların liderleri de Kuzey'deki kutlamalara katılarak birer konuşma yap-

mücadelenin süreceğini kaydetti. F. Sabit Soyer, "Denktas'ın hayır'ıyla

gömüldüler, Kıbrıs Türk'ünün önündeki taşlar bir bir kalkacak, Denktas ve Papadopoulos istifa etmelidirler. Emekçilerin birliği barışı ve AB'yi bizlere taşıyacak, Yaşasın 1 Mayıs İşçi Sınıfının Birlik Mücadele ve Dayanışma Günü" diyerek, mücadelenin devam edeceğini kaydettiler. Takis Hacitimirtiu yaptığı konuşmasında Kıbrıs Türk halkından yardım istedi. "Pek çok engelle karşılaşmaktayız ama bunları aşacağımıza emin olun, geleceği mutlaka birlikte kuracağız, ülkemize barış gelmesi ve Birleşik Kıbrıs'ı kurmamız için bize yardımcı olun" dedi. Gostis Ahniyotis de "Enosis ve Taksim bitti, Yaşasın Birleşik Kıbrıs" diye

başladığı konuşmasını şöyle sürdürdü; "Bu günü bütün dünya kutluyor, dünyanın her yerinde ezilen halkların günü bu gün, hepimize kutlu olsun. Kıbrıs Türkleri son 3-4 yıldan beri adanın tümünde verilmesi gereken mücadeleyi tek başına üstlenmiştir. Sevincimiz ve acımız ortak olmalı. Şu anda Güney'de AB kutlamaları var ama bu kutlamalar acılı kutlamalardır, mücadelemiz birlikte devam etmelidir" dedi. Kuzey'de Kıbrıs Türk ve Rum halklarının birlikte kutladığı 1 Mayıs oldukça coşku-luydu.

AKEL'e karşı, KSP ve BKP Güney'deki kutlamalara katılarak cevap verdiler. Kuzey'de yapılan kutlamalar ise akşam saat 19:30'da Lefkoşa'da Peyak önünden İnönü Meydanı'na yürüyüşle başladı. Aralarında KSP'nin de bulunduğu 40 siyasi parti, sendika ve sivil toplum örgütünden oluşan BMBP tarafından düzenlenen mitingde AB üyeliğine yönelik söylemler dikkat çekiydi. Miting saat 22:30'da sona erdi. Yürüyüş sırasında binlerce insan hep bir ağızdan, "Yaşasın 1 Mayıs, 1 Mayıs Kızıldır Kızıl Kalacak, Katil ABD Ortadoğu'dan Defol, Yaşasın Halkların Kardeşliği, Kahrolsun Faşizm, Faşizme Karşı Omuz Omuza, Kıbrıs Faşizme Mezar Olacak, Birlik Mücadele Dayanışma, Denktas İstifa, Kıbrıs'ta Barış Engellenemez" sloganlarını

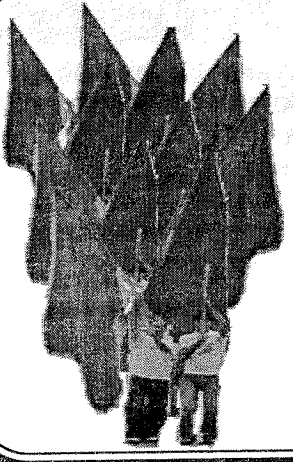
Kıbrıs sorunu milliyetçilik penceresinden bakarak değil, halkın penceresinden bakarak çözülür

Kıbrıs'ta
Sosyalist GERÇEK

Sahibi: Kivılcım Ltd.
Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K. Çiftlik / Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 22 70 681

Baskı: Toplumcu Ltd.
Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik-Lefkoşa Tel:227 48 72

web: www.st-cyprus.co.uk
e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk

SOSYALİST GENÇLİK

Mayıs 2004, Yıl:1 Sayı:1 KSP GB Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

GELECEK SOSYALİZMLE ÖZGÜRLEŞECEK

GENÇLİK GELECEK

KSP Gençlik Birimi son süreci nasıl değerlendiriyor

Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi Sekreteri Kamil İncirli ile son süreci değerlendirdik.

SG: KSP GB'nin çalışmalarını kısaca bize anlatır mısınız?

Kamil İncirli: Bildiğiniz gibi partimiz kurulalı yaklaşık 2 yıl oluyor ve kuruluş dönemi ülkemizdeki barış ve demokrasi yolundaki mücadelemizin yükseldiği döneme denk düşüyor. Bizler gerek KSP olarak, gerekse KSP Gençlik Birimi olarak yeni kurulmuş olan bir parti olmamıza rağmen, bu süreçte ön saflarda yer alarak mücadeleye en üst seviyede katkı koymaya çalıştık. Bu uzun mücadele döneminde her türlü olumsuzluğa karşın halkımızla birlikte yağmur, çamur, soğuk, sıcak demeden mücadele ettik. Bu mücadele döneminde rejimin halkın referandum hakkını engelleme yönünde dayattığı her çeşit baskılara, tutuklamalara, hakaretlere, aşağılamalara, tehditlere aldırış etmeden ülkemize daha güzel günleri getirmek için, ülkemizi yeniden birleştirmek için uğraştık. Ve nihayetinde, 24 Nisan'da eşzamanlı olarak Kuzey'de ve Güney'de referandum gerçekleştirildi ve referandum sonuçlarının gerçekliğiyle karşı karşıya kaldık. Yani Kuzey'de güçlü bir EVET, Güney'de de güçlü bir HAYIR sonucunu gördük. Bu sonuçlar değerlendirilirken, Kuzey'de halkın artık eskiden olduğu gibi yaşamayı reddettiği gerçeği kanıtlanmıştır. Statükonun halk tarafından reddedildiği, halkın Birleşik Kıbrıs Cumhuriyeti'ne çok açık bir şekilde onay verdiği gerçeği gözardı edilemez.

Fakat Kuzey'de bunlar somutlaşırken Güney'deki HAYIR kullanmak isteyen ayrılıkçı şoven kesimler hem Kuzey'de hem de Güney'de çalışma yürütmektedirler. Maalesef Güney'deki sonuçları ve özellikle de AKEL'in referandumla ilgili tavrını büyük bir hayal kırıklığı içinde olan Kıbrıslı Türkler'e karşı, mücadelenin geriletilmesi amacıyla kullanmaya çalışıyorlar. AKEL, referandumda HAYIR'ın gerekçesi olarak Güney'deki halka, planın daha iyi anlatılması için zamana ihtiyaç olduğu, planın uygulanabilmesi için garantiler istemesi, plana EVET demekle zaten EVET demeye hazır olmayan seçmenin büyük bir çoğunluğunun HAYIR vermiş olacağını, dolayısıyla da bu tavrın planın yaşatılması yönünde etkili olduğunu gösterdi. Bu düşünce, KSP Gençlik Birimi olarak kabul edilebilir bir düşünce değildir. Bu yüzden bizler, gerek Kuzey'deki gerekse Güney'deki barış isteyen tüm güçleri samimi bir şekilde davranarak ülkemizin

yeniden birleştirilebilmesine dönük en acil iş ve güçbirliklerini süratle hayata geçirmeye çağırıyoruz. Aralık'tan önce Güney'de olası bir referandum gündemdedir. Ve ülkemizin yeniden birleştirilebilmesi için Güney'deki bu referandumdan da mutlak bir EVET'in sağlanması şarttır. Aksi, adanın 30 yıldır bölün-

müşlüğüne kalıcılaştırmayı getirebilir. Yani, AB yoluyla adanın bölünmesi sağlanabilir. İşte bu temel tehlikeyi aşacak tek güç ise Kıbrıs halkının ortak örgütlenmesi ve ortak mücadelesidir. Kıbrıs sorununun çözümüne Anti-Emperyalist Birleşik Cephe temel stratejisi ile bakan partimiz, bu siyaset için tüm devrimci, demokrat, yurtsever, ilerici parti, birey ve örgütlere defalarca çağrılarda bulunmasına rağmen, hiçbir olumlu yanıt alamamıştır. Partimiz, Kıbrıs soruna gerçek çözümü bulabilecek olanların ancak ve ancak işçi sınıfının ve halkımızın olacağını, emperyalizmin bu sorunu çözmede her

defasında sınıfta kaldığını, çünkü kendi yarattığı sorunları çözmesinin imkansız ve doğasına aykırı olduğu tespitinden bir an olsun vazgeçmemiştir. Ve bu sürece de bu bilinçle girmiş, geniş halk kitlelerini bu yönde her an uyarmıştır. Şu nokta da var ki, emperyalistler arasındaki bir uzlaşma metni olan Annan Planı'nın elde edilebilmesi için bile yine en geniş halk kitlelerinin, Güneyiyle, Kuzeyiyle birlikte, çetin bir mücadele vermesi gerekliliğinin altını çizen partimiz, bunu elde edebilmek için yine barış için ortak bir cephe, platform, örgütlenme vb. modellerini barışsever partilerimize, örgütlerimize ve halkımıza sunmuştur. Partimiz, bu sürece verdiği destekten dolayı sık sık "soldan" eleştirilerle karşılaşmıştır. Emperyalist bir plan olan Annan Planı'na sosyalistlerin neden destek verdiği noktasında sık sık polemikler, tartışmalar yaşanmıştır. Somut gerçekliklerden hareket edersek, şu anda adada bulunan anti-demokratik durumun geriletilmesi, adamızın emperyalist bir barışla bile olsa

yeniden birleştirilmesi ve bunların da sonucu olarak, Türk, Rum ve tüm diğer milliyetlerden Kıbrıs halkının emperyalizme karşı ortak mücadelesinin örgütlenebilmesi için bu plana destek verdik. Emperyalizmin sadece halkların mücadelesi ile zayıflamayacağı, emperyalistlerin kendi aralarındaki çelişkiler ile de zayıflayacağı, ancak son tahlilde yine halklar tarafından ülkelerden atılacağı tezinin hala geçerliliğini koruduğu bir ortamda, bu uzlaşma metnine yukarıda saydığımız gerekçelerle destek verdik.

KSP GB'nin Kıbrıs sorununun gelmiş olduğu son aşama ile ilgili tutumu nedir?

Yukarıda da belirttiğim gibi, referandumda istediğimiz sonucu elde edemedik. Bu bazı çevrelerce kesin bir zafer olarak ilan edilmektedir. Hemen Kuzey'in tanınmasından ambargoların kaldırılmasından, havalimanlarının uluslararası ulaşım açılmasından bahsediyorlar. Bunlar insanlarımız için yıllardır süregelen zor ekonomik koşulların aşılması yönünde yardımcı olabilecek önlemlerdir. Fakat bu yola çıkarken ortaya koyduğumuz "Bu memleketi bizim yapmak" ve bölünmüşlüğü son vererek ortak vatan ve "Birleşik Kıbrıs Cumhuriyeti" çerçevesindeki bir anlaşmanın yerini tutamaz.

Bizler ülkemizi yeniden birleştirmenin zorunlu görev olduğu bilinci ile yukarıda belirttiğim çerçevede ortak vatan için ortak mücadele mantığıyla hareket ederek bunu başarmalıyız.

KSP GB'nin önümüzdeki süreçte, öncelikli hedefleri ve yapmayı planladıkları nelerdir?

Tabii ki Kıbrıs sorununun çözümü yönündeki mücadelemiz önceliklidir ve gündemin ilk sırasındadır. Bu düşüncelerimizi her fırsatta görüştüğümüz diğer örgütlere de anlatmaktayız, tartışmaktayız. Ülkemizin tüm barış güçlerinin gerek güney gerekse kuzeydeki tüm barış güçlerinin, tek vücut tek yürek olarak çözüme kadar birlikte yürümeleri tarihi bir dönemden geçtiğimiz bu günlerde tarihi bir öneme sahiptir. Bunun biran önce hayata geçirilebilmesi için biz gençlere düşen görevin daha büyük bir önemi vardır. Dolayısıyla gençlik örgütlerinin başlangıç yaparak buna öncülük etmesi gerekir. Bunun yanında kendi iç örgütlenmemiz için yaptığımız çalışmalarımız, eğitim seminerlerimiz de devam etmektedir.

Teşekkür ederiz.

Ben teşekkür ederim.

KIVILCIM

Ortak Vatan Yaratmak, Ortak Mücadeleden Geçer!

Kuzey'de statüko, bekçileriyle beraber yenilmiş ve ezici çoğunluğun "EVET" oylarıyla reddedilmiştir. Kuzey'de "EVET" Güney'de ise "HAYIR" sonucunun çıkması adanın yeniden birleştirilemeyeceği ve Kıbrıslı Türklerle, Kıbrıslı Rumların birarada yaşayamayacağı anlamına gelmez. Güney'de yıllardır siyasi liderliklerin Kıbrıs sorunuyla ilgili olarak yaptığı siyasi manipülasyonlar, kilisenin olumsuz etkisi, kapsamlı bir halk muhalefatinin örgütlenememesi, Güney'in barışsever partilerinin birlikte mücadele etmemeleri ve son Annan planının halka yeterince anlatılmaması "HAYIR" sonucunda etkili olmuştur.

Bunun yanında Kuzey'de Kıbrıslı Türkler'in her türlü olumsuzluğa karşın Bu Memleket Bizim Platformu'nu yaratarak, aktif bir şekilde süreçte yer almaları ve barış istemini ortaya koymaları "EVET" sonucunun elde edilmesinde önemli bir yer tutmuştur.

Sonuçlar, gerek Kuzey'de gerekse Güney'de aşırı milliyetçi şoven kesimlerce saptırılarak milliyetçiliğin tırmandırılması yönünde kullanılmaktadır. Bunun engellenmesi ve yaratılmaya çalışılan olumsuz havanın aşılması Kuzey'deki ve Güney'deki barış güçlerinin ellerindedir.

Kuzey'de tüm barış yanlılarının, en liberal kesimlerden sol, sosyalist kesimlere kadar ortak paydalarda buluşarak barış için güçbirliği yapmışlar, ortak mücadele etmeleri ile kapsamlı ve devasa bir toplumsal muhalefetin örgütlenebilmesini sağlamışlardır.

Kıbrıslı Türkler'in yıllar süren mücadelesi, Bu Memleket Bizim Platformu'nun, halkın önderliğindeki en geniş birlikteliğin yaratılmasına öncülük etmesi Kuzey'deki başarının sağlanmasında çok önemli bir yer tutmuştur.

İçinden geçmekte olduğumuz süreçte, mücadelenin daha da yükseltilmesi ve tüm ada çapına muazzam bir şekilde yayılması gerekliliği günün sorunu olarak önümüzde durmaktadır.

Bunun somut şekli de Bu Memleket Bizim Platformu tarzında bir yapının tüm ada çapında örgütlenmesi şeklinde olmalıdır.

Bu birlik, sol bir birlik değil, ortak vatana ve barışın getirilmesine inanan tüm halk güçlerinin birliği olmak durumundadır.

Ortak vatan yaratma mücadelesi yeni bir şekil almıştır,

Mücadele artarak devam etmeli, Tüm adayı kapsayacak bir platformun oluşturulmalı, Ve Annan Planı temelinde, yeni bir müzakere sürecinin başlamasına ve bir otuz sene daha kaybedilmesine izin vermeden, planın şimdiki haliyle kabul edilip güneyde ikinci bir referanduma sunulması sağlanmalı ve bu kez ortak bir "EVET" kampanyası oluşturulmalıdır.

Birleşik Kıbrıs Cumhuriyeti'ni yaratmak için tüm barışsever parti, grup ve bireyler bir araya gelerek ortak vatani yaratmak için ortak bir gençlik platformu oluşturulmalıdır.

"ORTAK VATAN, ORTAK MÜCADELE İLE YARATILACAKTIR."

Soru

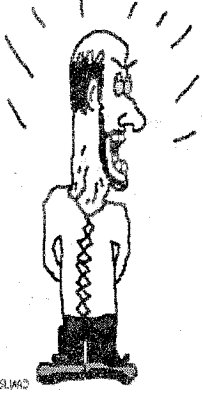
Yıllardır "Taksim'e Hayır!" diyenler, neden şimdi KKTC'nin tanınmasından bahsediyorlar? Yoksa "Taksim" ve tanınmanın aynı kapağa çıktığını gizlemeye mi çalışıyorlar?

Polemik

Barış yanlısı güçler, dar kapsamlı birlikteliklere mi, yoksa ada genelinde oluşturulacak bir "Barış Platformu" ile mi adayı yeniden bütünleştirebilir?

Üniversite Günlüğü

Üniversitelerde özellikle siyasal bilimler bölümlerinde bizlere okutulan kitaplarda Marksizm diye anlatılanlar mı, yoksa Marks'ın kendisinin yazdıkları mı gerçek Marksizm?! Bilim yuvası olan okullarda burjuvazi doğruları öğretmekten dahi korkuyor! Doğrular diye, bir dizi çarpıtmaları beyinlerimize kazımaya çalışıyor...

SİNİR KÜPÜ

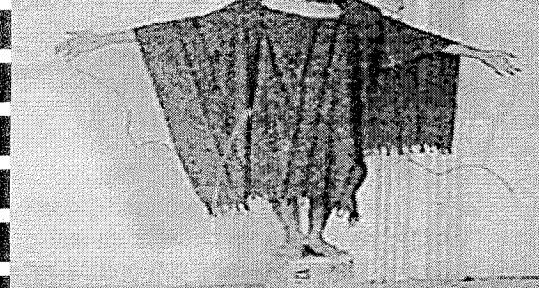
- 1- Birileri KKTC'yi tanıtmaya, geliştirme derdinde. Taksimciliğin yeni adı da bu olsa gerek!
- 2- Ferdi Soyer, bir yazısında gene Stalin'e sövüyordu. Ne Stalin'in Rus milliyetçiliği kaldı, ne de paranoyaklığı. Ah Stalin yoldaş, şimdi bu adada olsaydın da kimlerin milliyetçi ve paranoyak olduğunu gözlerinle görseydin...
- 3- 1 Mayıs'ta öyle fazla sinirlenecek birşey olmadı be dostlar. Tüm diğer çabalara rağmen, KSP, 1 Mayıs'ın içinin boşaltılmasına, anlamsızlaştırılmasına elinden geldiğince izin vermedi! 1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak!

SEBASTIÃO, OLIVAS

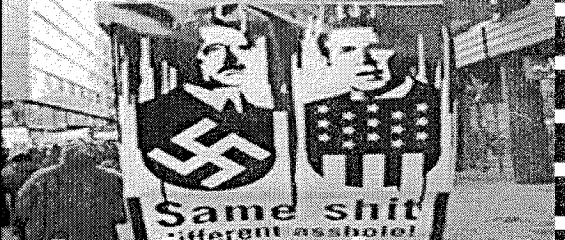
BURASI NAZİ ALMANYASI DEĞİL BURASI IRAK...

VE BUNLAR

PEKİ

IRAKLI MAHKUMLAR... BİRBİRLERİNDEN FARKLARI NE?

FAŞİZME GEÇİT YOK!

Politik Ekonomi Ders Notları

Köleciler topluluğun üretim tarzı I

Köleciliğe dayanan üretim tarzı, toplumun üretici güçlerinin büyümesi, artı-ürünün ortaya çıkması, toprak ve arazi de aralarında olmak üzere üretim araçlarının üzerinde özel mülkiyetin ortaya çıkması, artı-ürüne üretim aletleri sahipleri tarafından elkonulması sonucu oluştu. Kölelik, insanın insan tarafından sömürülmesinin ilk ve en kaba biçimidir. Köle, efendisinin tam ve sınırsız mülkiyetiydi. Köle sahibi, yalnızca kölenin emeği üzerinde değil, aynı zamanda hayatı üzerinde de dilediğince tasarrufta bulundu. Köleciler düzeninin oluşması sırasında ilk kez devlet ortaya çıktı. O,

toplumun uzlaşmaz, düşman sınıflara bölünmesiyle, toplumun sömürülen çoğunluğunun sömüren azınlık tarafından baskı altında tutulmasının aygıtı olarak oluştu. Köleciliğe dayanan iktisat, öz olarak doğal iktisat karakteri taşıyordu. Eski Dünya, gereksinimini kendi üretimiyle gideren birçok tekil iktisadi birime parçalandı. Esas olarak kölelerle ve lüks nesnelerle ticaret yapıldı. Değişimin gelişmesi, madeni parayı doğurdu.

Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi, POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I.

Ders No: 7

Fotokomik:

KÜNYE: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi Yayın Organıdır. Para ile Satılmaz.